ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — Ἀριθ. (198—26) Τὸ φύλλον λεπτὰ 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ – ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 29 Ἰουνίου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,, ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ)

Πρὸς ὃν ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν ἐξ Αἰγύπτου δημοσίευσιν καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν σύνταξιν ἢ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΝΘΗ – Ο ΠΡΟΣΦΙΛΗΣ ΝΕΚΡΟΣ ΤΟΥ ΒΩΛΟΥ

Η ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΒΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΤΑΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

(Φωτ. Στουρνάρα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ο ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΟΛΟΥ

Ὁ Ἰωάννης Καρτάλης, τοῦ ὁποίου ὁ αἰφνίδιος θάνατος ἐβύθισεν εἰς πένθος τὸν Βόλον καὶ τὸ Πήλιον, ἀνῆκεν εἰς τὰς προνομιούχους ἐκείνας φυσιογνωμίας, περὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ εἴπῃ κανείς, ὅτι ἡ φύσις εἶνε φειδωλοτάτη εἰς παραγωγήν.

Ὁ βίος του ὑπῆρξεν ἓν ἄθροισμα ἐπιτυχιῶν καὶ θριάμβων, τοὺς ὁποίους ἐπλαισίου πάντοτε ἡ τόλμη, ἡ γενναιοψυχία, ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Ἡ χρυσοφόρος γῆ τοῦ Νείλου ὑπῆρξε τὸ πρῶτον στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁρμηθεὶς ἐκ Τσαγκαράδας ἀνεδείχθη. Ἐκεῖ ἐμπορευόμενος μετὰ τῆς τόλμης καὶ εὐφυΐας, ἥτις ἐχαρακτήριζεν αὐτὸν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ προαποθανόντος ἀδελφοῦ του Θεμιστοκλέους εἰς τὰ πρῶτα βήματά του, ταχέως ἔφθασεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐκεῖ δρώντων Ἑλλήνων. Ἐκ τῶν σωρῶν τοῦ βάμβακος ἀνεπήδησαν δι' αὐτὸν αἰγυπτιακαὶ λίραι, αἱ ὁποῖαι ὅμως οὐδέποτε αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς τοῦ ἔκαμον ἐντύπωσιν ἢ ἀπέσπασαν τὴν συμπάθειάν του ἢ ὡς μέσα πρὸς πραγματοποίησιν τῶν εὐγενῶν ἰδεωδῶν του.

Διότι ἂν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος μὲ ἰδεώδη τὰ ὁποῖα νὰ ἐμπνέουν, νὰ ἠλεκτρίζουν, νὰ σύρουν, νὰ τὸν κάμουν νὰ κλαίῃ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἦτο ὁ ἀείμνηστος Δήμαρχος Βόλου.

Ἐπανειλημμένως ἔλαβε μέρος εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας ἐπιδείξας ἀληθῆ γενναιοψυχίαν. Δύο ἐπαναστάσεις τῆς Κρήτης τὸν εὗρον εἰς τοὺς δρυμοὺς τῆς Ἴδης καὶ τῶν Λευκῶν Ὀρέων διεξάγοντα τὸν καλὸν ἀγῶνα. Θὰ μείνῃ ἀκατανόητος διὰ τοὺς πατριώτας τῆς σήμερον τὸ γεγονός, ὅτι τὴν πρώτην τῶν ἐπαναστάσεων τούτων κατεδαπάνησε μέχρις ὀβολοῦ τὴν περιουσίαν τὴν ὁποίαν ἕως τότε εἶχεν ἀποκτήσει.

Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ 97 εὗρεν τὸν Ἰωάννην Καρτάλην μετοχὴ τῶν πρώτων ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἀγῶνος, διὰ τῆς τροφοδοσίας, ὑποστηρίξεως ἐπικοινωνίας τῶν κατὰ τόπους μετάδων στρατοῦ.

Τελευταίως κατόπιν δημοψηφίσματος ὅλης τῆς πόλεως ἐκλήθη ἐξ Αἰγύπτου ἔνθα ἐπίλεκτον κατεῖχε θέσιν ἐν τῇ ἐκεῖ Ἑλληνικῇ Κοινότητι καὶ ἐλθὼν ἐξελέγη διὰ περιφανοῦς πλειοψηφίας δήμαρχος.

Τὰ πρῶτά του βήματα τῆς ἐργασίας ἐσημειώθησαν ἐπιτυχῆ, διότι ἡ καθαριότης τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ὁ Βῶλος ἀπὸ μηνῶν εἶναι Βερολίνειος ἰδιώδης διὰ κάθε Ἑλληνικὴν πόλιν κατόπιν τῆς ἀφωσιωμένης προσωπικῆς του ἐπιβλέψεως.

Ἀλλ' εἶχεν ὑπ' ὄψιν του νὰ ἀνεγείρῃ καὶ ἄλλα σχολεῖα, σφαγεῖα, δημοτικὴν ἀγοράν. νὰ ἀποξηράνῃ ἕλη, νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ προικίσῃ τέλειον σκοπευτήριον καὶ γυμναστή-

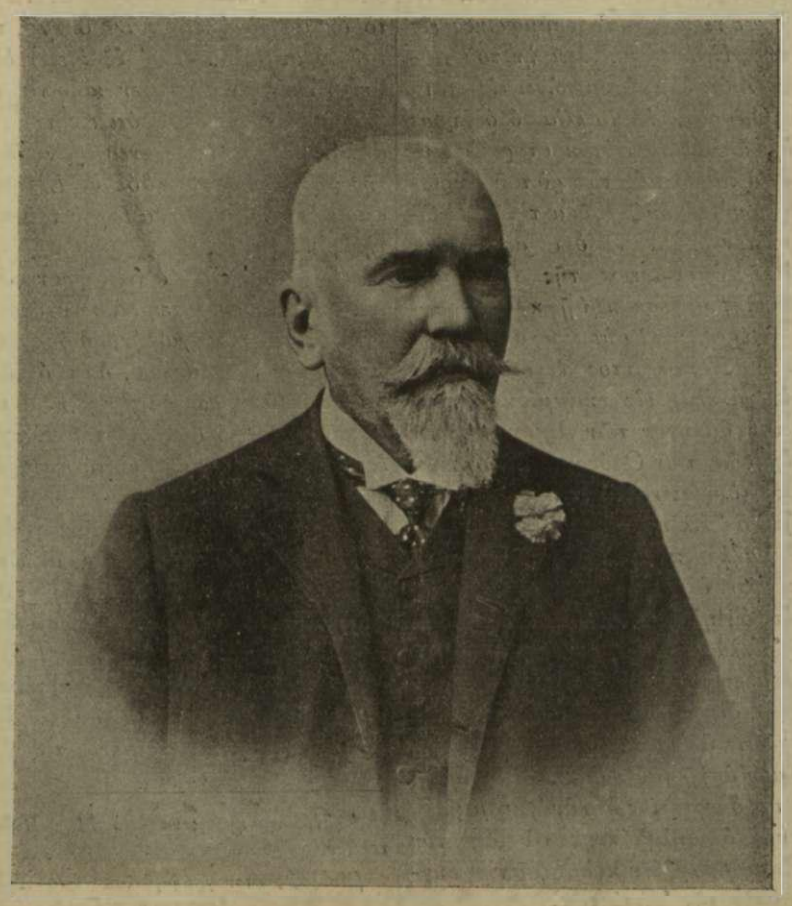

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ὁ ἀποθανὼν ἀείμνηστος δήμαρχος Βόλου

ριον, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο μακρολογία νὰ ἐνδιατρίψῃ τις.

Ἀλλ' ὁ θάνατος ἐματαίωσεν αἴφνης ὅλα καὶ ὠπισθοδρόμησε τὴν πόλιν κατὰ μίαν δεκαπενταετίαν.

Θὰ μείνῃ παροιμιώδης ἡ ἀγάπη τοῦ ἀποθανόντος Δημάρχου πρὸς τὴν Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους, τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως τὸ ἄνθος ἔχει συγκεντρωθῇ ἐν τῇ πόλει τοῦ Βόλου. Ἔπεσε παρακολουθῶν τὴν πρόοδον τῶν μικρῶν μαθητῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἐξῆλθεν ἀπὸ σχολεῖον διὰ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον

Ἀνεγίνωσκε εἰς τὰ ματάκια τῶν παιδιῶν τῆς πατρίδος τὸ μέλλον καὶ ἰδοὺ τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης τῆς τρυφερᾶς νεότητος τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΡΙΣΤΑΡΧΗ ΚΑΙ Η ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΘΙΕΡΣΟΥ

Ρωμαντικὰ ἐπισόδεια ἐν Παρισίοις

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἢ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1866, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ὁσμὴ τῆς πυρίτιδος δριμυτάτη ἐξεχύνετο ἀνὰ τὴν Μεσόγειον, συγκίνησις δὲ καὶ ἀγωνία, ἐλπίδες καὶ φόβοι ἐπεκράτουν εἰς τὸν ὁρίζοντα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν φοβερῶν κτυπημάτων. διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κρήτη συνέτριβε τότε τὰ δεσμὰ τῆς τυραννίας της μία κυρία ἐξόχως μεγαλοπρεποῦς παραστήματος καὶ γοητευτικοῦ κάλλους, ἐπέραστος καὶ ἑλκυστικὴ τοὺς τρόπους, τῆς ὁποίας οἱ μεγάλοι γλυκύτατοι ὀφθαλμοὶ ἐσπινθηροβόλουν λάμψεις ἐκτάκτου εὐφυΐας, ἐταξείδευεν ἀπὸ Κων)πόλεως εἰς Παρισίους.

Ἡ κυρία αὐτὴ δὲν ἐταξείδευε μόνη. Πολυάριθμος συνοδεία θαλαμηπόλων ἀρρένων τε καὶ θηλέων διετέλει ὑπὸ τὰς διαταγάς της, οὕτως ὥστε ἐνομιζέ τις εὐλόγως ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς κυρίας ἔστω πλουσιωτάτης, ἀλλὰ περὶ ἀληθοῦς ἡγεμονίδος. Καὶ πράγματι ἡ περικαλλὴς καὶ ἁβρὰ αὕτη γυνὴ ἦτο πριγκήπισσα καὶ ἦτο Ἑλληνὶς πριγκήπισσα, ἡ πριγκήπισσα Ἀριστάρχη, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ σύζυγος τοῦ ἄλλοτε ἡγεμόνος τῆς Σάμου Ἀριστάρχη Βέη. Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ πριγκήπισσα ἐκυριάρχει φυσικώτατα καὶ διὰ τῆς θέσεώς της ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ κάλλους της καὶ διὰ τοῦ πνεύματός της. Ἀπὸ τοῦ πλοιάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ πληρώματος πάντες ἐπροθυμοποιοῦντο νὰ παρέχουν ὅλα τὰ δείγματα σεβασμοῦ ἅμα τε καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν ὡραίαν Ἑλληνίδα.

Ἀλλὰ πῶς ἐταξείδευε μόνη εἰς Παρισίους; Ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τοῦ φθινοπωρινοῦ ἐκείνου ταξειδίου ἐν μέσῳ τοῦ φόρτου τούτου τῆς συνοδείας καὶ τῆς ἀσιατικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ χλιδῆς ;

Ἰδοὺ τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον πάντας ἐβασάνιζεν ὅσον καὶ ἔκαιε πάντας τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν τῆς πριγκηπίσσης, μυστήριον ὅμως τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ. Ἡ Πριγκήπισσα ἐννοεῖται, ὅτι εἰς οὐδένα ἠδύνατο νὰ ἀποκαλύψῃ ποῖος σπουδαιότατος λόγος τὴν ἔφερεν ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Βοσπόρου, τὴν πόλιν τῆς ἡδυπαθοῦς νωχελείας καὶ τῶν σιγηλῶν ἐρώτων —τὸν ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς—εἰς τὴν πόλιν τῆς κατ' ἐξοχὴν κοσμικῆς καὶ πολυταράχου καὶ ὀργιαστικῆς κοινωνικῆς ζωῆς, — τὸν ἀστέρα τῆς Δύσεως-ἀπὸ τὴν Κων)πολιν εἰς Παρισίους. Τὸ μυστήριον ἄλλως αὐτὸ δι' οὗ περιέβαλε τὴν ἀποστολήν της ἀπετέλει καὶ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν καὶ τὴν μόνην ἀσφαλῆ ἐπιτυχίαν της.

⚜

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὴν πριγκήπισσαν Ἀρισταρχη ταξειδεύουσαν εἰς Παρισίους καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Κων)πολιν.

Μέγας Βεζύρης ἦτο κατὰ τὴν Κρητικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1886 ὁ ὀξυνούστατος καὶ δραστηριότατος Ἀαλῆ, ὑπουργὸς δὲ τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Φουάτ. τῆς Ἀγγλίας δὲ πρεσβευτὴς ὁ Βουλβὲρ πανίσχυρος παρὰ τῇ Πύλῃ ὡς ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου. Ὁ Κρητικὸς τότε ἀγὼν κρατερῶς καὶ ἐπιτυχῶς διεξαγόμενος εἶχε κατορθώσει ὥστε νὰ ἐφελκύσῃ πολλὰς καὶ ὑψηλὰς συμπαθείας ἐν Εὐρώπῃ, συμπαθείας καὶ μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων καὶ μεταλὺ ἐγκρίτων ὀργάνων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ναπολέων ὁ Γ' εἶχε κηρυχθῇ τότε ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ τροπὴ δὲ αὕτη τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς, πολλὰ δυναμένης, ἦτο μία λαμπρὰ διπλωματικὴ ἐπιτυχία τοῦ τότε ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη καὶ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου. Ἐν δὲ τῇ δημοσιογραφίᾳ κατ' ἐξοχὴν σθεναρὸς ὑπέρμαχος τῶν Κρητικῶν καὶ ἑλλην. δικαίων καὶ φοβερὸς πολέμιος τοῦ Σουλτάνου εἶχεν ἀναδειχθῇ ὁ ἔξοχος Γάλλος δημοσιογράφος Emil Girardin (Αἰμίλιος Ζιραρδὲν) διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «France» (Γαλλία). Ὁ δαιμόνιος οὗτος χειριστὴς τοῦ καλάμου εἶχε κατορθώσει νὰ ἐξεγείρῃ τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς Γαλλίας κατὰ τοῦ Σουλτάνου καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς Εὐρώπης σοβαρῶς νὰ ἐπηρεάσῃ. Οἱ τουρκικοὶ κύκλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει διετέλουν ἐν σφοδρᾷ ταραχῇ ἐκ τῆς πολεμικῆς ταύτης τοῦ Παρισινοῦ δημοσιογράφου, ὅπως δὲ κλείσωσι τὸ στόμα αὐτοῦ ἢ ἀμβλύνωσι τὴν γραφῖδα αὐτοῦ τοὐλάχιστον, ἂν δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν μεταβάλλωσι καὶ εἰς φιλότουρκον, πάντα μετῆλθον τρόπον ὅπως δελεάσωσιν αὐτόν. Ἀλλ' ὅλαι αἱ προσπάθειαί των ἀπέτυχον. Ὁ Ζιραρδὲν ἐδείχθη ἀνώτερος χρημάτων, τοῦ προσεφέρθησαν δὲ μέγιστα ποσά, τοὐλάχιστον διὰ νὰ παύσῃ νὰ γράφῃ κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Εἰς τὰς δελεαστικὰς παραστάσεις ὁ Ζιραρδὲν ἀπήντα διὰ λυσσωδεστέρας πολεμικῆς κατὰ τοῦ Καλίφου !

Ὁ Ἀαλῆ ἐν Κων)πόλει εὑρίσκετο διὰ τοῦτο εἰς μεγάλην δυσφορίαν μὴ γνωρίζων πῶς νὰ κάμψῃ τὸν ἄκαμπτον Γάλλον δημοσιογράφον, τὸν μόνον ὁ ὁποῖος ἀνθίστατο ἐπιμόνως, διότι οἱ Τοῦρκοι εἶχον κατορθώσει τότε νὰ ἐξαγοράσουν πολλὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα ἐν Εὐπώπῃ.

⚜

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Ἀαλῆ ὑπῆρχε καί τις ἄλλος, ὁ ὁποῖος δι' ἐναντίους ἐκ διαμέτρου λόγους εὑρίσκετο ἐπίσης εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν. Ὁ ἄλλος οὗτος ἦτο ὁ Δηλιγιάννης, ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτής. Ἡ Γαλλία εἴπομεν εἶχε κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως, ἀλλ' ἵνα ἡ πρωτοβουλία αὕτη τῆς Γαλλίας ἐγίνετο μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιβολὴν καὶ παράστασιν προκειμένου περὶ ζητήματος τόσον σπουδαίου τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐκρίνετο ἀπαραίτητον παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ναπολέοντος, ὅπως βολιδοσκοπηθῇ ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως (τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος) ὁ πολὺς Thiers (Θιέρσος) ἂν εἶνε καὶ αὐτὸς σύμφωνος εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως πολιτικὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. Διότι ἐὰν ἐσυμφώνει εἰς ταύτην καὶ ὁ Θιέρσος, ἡ Γαλλία ὁλόκληρος πλέον—οὐχὶ ἁπλῶς ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις—θὰ παρουσιάζετο πρὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου ζητοῦσα τὴν Ἕνωσιν, τὸ τοιοῦτον δὲ θὰ ἐπέδρα σπουδαίως ἐπὶ τῆς τελικῆς ἀποφάσεως τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ πῶς νὰ βολιδοσκοπηθῇ καὶ προσηλυτισθῇ ὁ Θιέρσις ; Ἡ αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ναπολέοντος ἐννοεῖται δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθῃ εἰς καμμίαν συνεννόησιν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δημοκρατικῶν δηλ. τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θρόνου. Καὶ εὑρέθη ὅτι ὁ μόνος ὁ δυνάμενος νὰ πλησιάσῃ τὸν Θιέρσον ἦτο ὁ Ἕλλην πρεσβευτής, ὁ Δηλιγιάννης. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Δηλιγιάννη ἡ θέσις δὲν ἦτο ὀλιγώτερον δύσκολος καὶ λεπτή. Διότι ὁ Δηλιγιάννης ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἦτο διαπεπιστευμένος παρὰ τῇ καθεστηκυίᾳ ἀρχῇ τῆς Αὐλῆς τοῦ Ναπολέοντος, δὲν τοῦ ἐπετρέπετο δὲ νὰ διατελῇ εἰς σχέσεις ἄλλας πλὴν τῶν μετὰ τῶν ἐν τῇ νομίμῳ ἀρχῇ τοῦ τόπου. Καὶ ὅμως παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας ἦτο ἀνάγκη μεγάλη καὶ ἐπείγουσα ὁ Δηλιγιάννης νὰ ἴδῃ τὸν Θιέρσον, ἵνα ἐξασφαλίσῃ καὶ αὐτοῦ τὴν συγκατάθεσιν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀπορίαν εὑρίσκετο ὁ Δηλιγιάννης ὅταν ἡ πριγκήπισσα Ἀριστάρχη ἔφθανεν εἰς Παρισίους, σκορπίζουσα ἄφθονον τὴν λάμψιν τῆς καλλονῆς της, τοῦ πνεύματός της καὶ τοῦ πλούτου της' εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. — Ὅπου ὁ Δηλιγιάννης σχετίζεται μὲ τὴν πριγκήπισσαν Ἀριστάρχη. — Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ ἑσπερίδες τῆς τελευταίας — Ἡ Παρισινὴ ἀριστοκρατία εἰς τὰς αἰθούσας της. — Προσπάθειαι νὰ δελεασθῇ ὁ Ζιραρδέν. — Ἡ φίλη τοῦ Θιέρσου καὶ ἡ Ἀριστάρχη. — Ἔξοχον τέχνασμα τοῦ Δηλιγιάννη. — Πῶς συνενοήθη μὲ τὸν Θιέρσον. — Μυθιστορικαὶ περιπέτειαι !

ΤΟ ΕΠΙΣΥΜΒΑΝ ΣΚΟΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΔΙΑΤΡΙΒΟΝΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΤΡΑΔΔΙΑΝΟΥ ΦΔΕΓΟΝΤΟΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ

Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευὴν 11 Ἀπριλίου 1908 ὥρᾳ 3 μ. μ

ὑπὸ Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Ὁ Χριστιανισμός, φίλοι Κύριοι, ὅσον καὶ ἂν ἐπολεμήθη ὑπὸ διαφόρων αὐτοῦ ἐχθρῶν διὰ πάντων τῶν αἰώνων τοσοῦτον περισσότερον ἀπέδειξε τὴν θείαν αὐτοῦ καταγωγὴν καὶ ἀλήθειαν· ὡς ὁ χρυσὸς δοκιμάζεται ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, οὕτω καὶ αἱ χριστιανικαὶ ἀλήθειαι πολλαχῶς ἐδοκιμάσθησαν καὶ δοκιμάζονται ἐν τῷ πολέμῳ τῆς κριτικῆς.

Ὁμολογήσατε, Κύριοι, κατὰ τὴν ὑπερσεβάσμιον καὶ μεγάλην ταύτην ἡμέραν, ποῖα εἶναι τὰ μεγάλα ἔθνη ἐπὶ τῆς γῆς ; τὰ προσκυνοῦντα τὸν σήμερον ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ σταυρωθέντα.

Ὁμολογήσατε, Κύριοι, ποῖα τὰ ἔθνη τὰ ἔχοντα τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παιδείας : Τὰ γονυπετοῦντα πρὸ τοῦ ὑψωθέντος ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

Οἴδατε τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰς Χριστὸν πιστεύοντα εἰς ποῖον σκότος κυλίονται. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ γεννηθῶμεν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτι ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ φέρωμεν τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ νὰ εὐγνωμονῶμεν τὸν Κύριον, διότι εἰς τὴν ἡμετέραν φυλήν, εἰς τὴν εὐγενεστέραν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, εἰς τὸν καθόλου Ἑλληνικὸν κόσμον ἀνέθηκε τὸ μέγα ἔργον τοῦ νὰ φωτίσῃ τὴν γῆν.

Πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο, καὶ ὁ Ἕλλην πρέπει νὰ καυχᾶται διὰ τὴν θείαν αὐτοῦ καταγωγήν, διότι εἶνε πρωτότοκος υἱὸς τῆς κτίσεως, διότι ὁ Ἕλλην πρὸ Χριστοῦ μὲν ἐφώτισε τὴν γῆν διὰ τῆς γλώσσης τῶν προγόνων, διὰ τοῦ Εὐαγγελίου δὲ ἐφώτισε σύμπασαν τὴν τότε βάρβαρον καὶ ἐσκοτισμένην Εὐρώπην.

Εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν ἐγράφησαν τὰ Εὐαγγέλια, συνεγράφησαν αἱ θεῖαι ἀλήθειαι καὶ ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Ἁγίας Σοφίας τὰ θεῖα τοῦ Χριστιανισμοῦ δόγματα καὶ διδάγματα.

Οὐδὲ βῆμα δύνανται νὰ κάμωσι τὰ Πανεπιστήμια τοῦ κόσμου. ἂν δὲν ἔχωσιν ὑπ' ὄψει τὰ ἑλληνικὰ κείμενα, τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς, τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰ πρωτότυπα κείμενα τῶν ἑλληνικῶν ὅρων καὶ ἐκθέσεων τῶν Οἰκ. Συνόδων.

Δικαίως δέ τις τῶν ἡμετέρων ἔλεγεν ὅτι ὁ μέγας Δημιουργὸς τοῦ Παντὸς ἔστησεν εἰς τὸ μέσον τοῦ Στερεώματος τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ ἐφωτίσθη τὸ πᾶν, εἶτα δὲ εἶπεν ὁ Θεός: Γεννηθήτω πόλις εἰς φωτισμὸν νοῦ, καὶ ἐγένοντο αἱ Ἀθῆναι καὶ ἰδοὺ ἐφώτισαν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 1)

Δύο ἑπομένως ἡλίους ἔχομεν, τὸν ἥλιον διὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν γῆν.

Μὴ ἀποθάνετε καὶ μὴ καταβῆτε εἰς τὴν σκοτίαν τοῦ τάφου πρὶν λάβητε εἰς χεῖρας τὴν θεόπνευστον ταύτην βίβλον καὶ ἀναγνώσητε τὴν δημηγορίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀνερχόμενον ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγνώσητε ταύτην.

Καὶ μόνον ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀνάγνωσις αὕτη δύναται νὰ πείσῃ ὑμᾶς περὶ τοῦ ὕψους τῶν μεγάλων ἀληθειῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας τὸ πρῶτον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τότε μόνον θέλετε ἴδει ὅτι τὸν Ἄρειον Πάγον πρέπει νὰ ὀνομάσωμεν ἱερὰν Κολυβήθραν, ἐν ᾗ ἐβαπτίσθη ἐξύμπασα ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη.

Ἀπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου τούτου «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι» λέγει ὁ θεῖος Παῦλος «κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο. Ἀγνώστῳ Θεῷ· ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν». (Πραξ. ιστ' 22—23).

Καὶ τότε ἄρχεται ὁ Παῦλος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου νὰ καλέσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς Χριστόν. Ἐν τῇ δημηγορίᾳ αὐτοῦ ὅτε τὸ πρῶτον ἔπρεπε νὰ ὀνομάσῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπέφευγε νὰ ὀνομάσῃ αὐτόν, ὀνομάσας αὐτὸν ἄνδρα ᾧ ὁ Θεὸς παρέσχε πίστιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, διότι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἦτο μεγάλη τιμὴ τὸ προσαγορεύειν αὐτούς διὰ τοῦ τίτλου ἀνήρ.

Ἐντεῦθεν καὶ ὁ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι ῥήτορες δημοτικώτατοι ἦσαν παρὰ τῷ λαῷ, διότι ἀπεκάλουν αὐτοὺς ἄνδρας. «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι».

Τοὐναντίον δὲ ἡ προσωνυμία ἄνθρωπος ἦτό τι περιφρονητικόν, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν Φίλιππον ἀπεκάλει : «ὁ ἄνθρωπος οὗτος» μὴ ἀξιῶν αὐτὸν τοῦ τιμιωτάτου τίτλου τοῦ ἀνδρός.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος οὗτος ἄρχεται τῆς δημηγορίας αὐτοῦ «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι» ὥσπερ ὁ ἁλιεὺς διὰ τοῦ ὡραίου δολώματος συλλαμβάνει τὸν ἰχθὺν οὕτω καὶ ὁ Παῦλος διὰ τῆς ὡραίας προσφωνήσεως ζητεῖ νὰ προσηλυτίσῃ πρὸς ἑαυτὸν τοὺς Ἀθηναίους.

Μόνον ἐὰν ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκεῖ ἀναγνώσητε τὴν δημηγορίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, μόνον ἐκεῖ θέλετε ἐννοήσει ταύτην καὶ θέλετε ἴδει πῶς κτυπᾷ τὴν κατείδωλον πόλιν, τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ Θησεῖον, ὅταν λέγῃ ὅτι «ὁ Θεὸς Κύριος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων οὐκ **ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ»** *πῶς κτυπᾷ τὴν πληθὺν τῶν ἱερέων καὶ τῶν θυσιῶν «οὐχὶ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος» τὰ πολύτιμα χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ κοσμήματα τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μεγάλου ἀγάλματος τῆς χρυσολεφαντίνης Ἀθηνᾶς κλπ. «γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶνε ὅμοιον».*

Τὰς ἐννοίας ταύτας δὲν δύναται νὰ ἐξεγείρῃ ἡ κατ' οἶκον ἀνάγνωσις τῆς δημηγορίας ταύτης. Τὰς ἐννοίας ταύτας ἐξεγείρει ἡ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου βράχου ἀνάγνωσις, ὅταν ἀναβλέψωμεν εἰς τὸ ὕψος τὸν γλαυκὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν κατάφυτον ὑπὸ ἐλαιῶν πεδιάδα τῶν Ἀθηνῶν, τότε ἐννοοῦμεν ποίαν σημασίαν ἔχουσιν αἱ λέξεις· «Οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων κλπ., ὅτε βεβαίως ἔδειξε τὸν θαυμάσιον οὐρανὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν λαμπρὰν αὐτῶν πεδιάδα.

Σᾶς τὸ ζητῶ. Κύριοι, ὡς φίλος, ὡς πατήρ, ὡς ἀδελφός. νὰ πράξητε τοῦτο καὶ ἀντὶ παντὸς ἄλλου περιπατιδίου προτιμή-

---

★ Ἴδε προηγούμενα ἀπὸ 11ης Μαΐου καὶ ἐντεῦθεν.

(Διάλεξις στενογραφηθεῖσα ὑπὸ Χρήστου Δ. Δημητρακοπούλου).

1) Σουρμελῆ. Ἱστορ. τῶν Ἀθηνῶν ἐν Αἰγίνῃ 1834.

σατε τὸν ἀθάνατον περίπατον τοῦτον μέχρι τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγνώσατε τὴν δημηγορίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Τότε πράγματι εἴμεθα ἄξιοι τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἕλληνος, ὅταν γνωρίζωμεν τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐννοίας τῶν προγόνων ἡμῶν. Ἄλλως ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, ὅτι εἶνε αἴσχος νὰ λεγώμεθα ἀπόγονοι τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐν ζοφερῷ σκότει τῆς ἀμαθείας καὶ ἀπαιδευσίας κυλιόμενοι.

Εὐχηθῶμεν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως φωτίση τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς καὶ ἀγαπήσωσιν ἡμᾶς πολλαχῶς διωκομένους καὶ δοκιμαζομένους καὶ ἰδίᾳ ὅπως βελτιώσῃ τὴν τύχην τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, οἵτινες ὑπὸ βαρείας συνθήκας εὑρισκόμενοι ἑνὸς ἐπιθυμοῦσιν, ἑνὸς χρείαν ἔχουσι τῆς καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπιλάμψεως τοῦ οὐρανίου φωτός.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

— Ἀφιεροῦται εἰς τὸν νέον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. Στάης ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀναμορφώσει ἄρδην τὴν Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψι ὅτι ὁ νέος Ὑπουργὸς δὲν εἶναι νέος εἰς τὸ Ὑπουργεῖόν του, ὅτι ἀπὸ τὴν λῆξιν τῆς προηγουμένης ὑπουργείας του ἐμελέτησεν, ὡς εἶχε γραφῇ ἐγκαίρως, ἐπὶ τόπου τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μᾶλλον προηγμένων χωρῶν, ὅτι τέλος ἀνήκει καὶ αὐτὸς εἰς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον πρέπει νὰ εἴμεθα εὐέλπιδες περὶ τῶν δηλώσεών του. Ἐν τούτοις ὑποβαλλωμεν εἰς τὴν σκέψιν του ἓν τῶν ποισμάτων — τὸ σοβαρώτερον — τῆς ἐκθέσεως ἣν πρὸ ἑβδομάδος μόλις, ὑπέβαλλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον του ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν προγραμμάτων τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὸ ἑξῆς παράλογον—ὅτι οἱ ἀπὸ τὴν 5ην καὶ 6ην τοῦ Δημοτικοῦ μεταβαίνοντες εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πρέπει νὰ ἐξετάζωνται εἰς τὰ ἴδια μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς 1ης καὶ 2ας Ἑλληνικοῦ. Ἴσως θεωρητικῶς καὶ διὰ τὸν νόμον τῆς ἰσότητος ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἔχῃ δίκαιον. Ἀλλὰ τότε, δεδομένου ὅτι τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα συχναζεται ἀπὸ μέλλοντας γεωργοὺς καὶ χειρώνακτας, δὲν φοβεῖται ἡ Ἐπιτροπή, ὅτι ἐπὶ φοβερᾷ ζημίᾳ τῆς πρακτικωτέρας διδασκαλίας πάντων τούτων, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον θὰ ἀποβῇ,ἤ ἵνα εἴμεθα ἀκριβέστεροι,θὰ ἐξακολουθήσῃ ν' ἀποβῇ μόνον καὶ μόνον προπαρασκευαστικὸν —χάριν μιᾶς μόνον μειοψηφίας—διὰ τὰ κλασσικὰ μαθήματα τοῦ τε Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου;

Καὶ τότε διὰ τί ὀνομάζεται λαϊκὴ καὶ Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις ἡ ἐν τῷ Δημοτικῷ παρεχομένη;

— Ἡ νέα Κυβέρνησις.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας Κυβερνήσεως ἔδωκεν διέξοδον εἰς ἐκνευριστικὴν κατάστασιν, ἀνακούφισε δὲ καὶ τὸ Στέμμα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ βεβαίως, παρὰ τὰ γραφόμενα ὑπὸ μέρους τοῦτύπου καὶ αὐτοὺς τοὺς παραιτηθέντας ὑπουργούς. Ὁμολογουμένως καὶ ἡ αὐταπάρνησις αὐτῶν πάντων διευκόλυνον τὸ ἔργον τοῦ κ. Θεοτόκη. ὅστις ὑπείκων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς κοινῆς γνώμης εἶχε θεωρήσῃ ὥριμον πλέον τὴν στιγμὴν διὰ μίαν μεταρρύθμισιν εἰς μερικὰς διαχειρήσεις τοῦ Βράτους. Ἡ αὐταπάνησις δὲ αὕτη πάντων τῶν συνεργατῶν του ἐπέτρεψεν ἵνα ἡ μεταβολὴ γίνῃ ἄνευ παρεξηγέσεων, καὶ θίξας φιλοτιμιῶν. Ἄλλως τε οἱ νῦν Ὑπουργοὶ εἶχον παραμείνει ἐπὶ 31 μῆνας εἰς τὴν ἐξουσίαν... ρεκόρ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τῆς πολιτειακῆς μας ζωῆς.. Εἰς τὴν ἐξουσίαν δὲ τὴν φθορὰν καὶ τοὐγρόνου μόνον ἐξαιρετικαὶ ἐξοχαὶ — καὶ τούτων ὀλίγας ἀριθμεῖ οἱαδήποτε χώρα — ἀντέχουν. Ἐκ τῶν νέων ὑπουργῶν οἱ τρεῖς εἰσέρχονται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς ὑψηλὰς διαχειρήσεις τοῦ Κράτους, καὶ τοὺς τρεῖς ἡ κοινὴ γνώμη περιέβαλεν ἤδη μὲ αἰσιόδοξον αἴγλην μελλούσης σωστικῆς δράσεως. Ὁ κ. Γούναρης λέγεται ὅτι εἰσέρχεται μὲ ὅλως καινουργὲς μεταρρυθμηστικὸν πρόγραμμα μέλλον νὰ σημειώσῃ ἐποχὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν δημοσίαν οἰκονομίαν. Ἐπὶ τῆς φρονήσεως καὶ βαθυνοίας τοῦ κ. Μπαλτατζῆ οἰκοδομοῦνται αἱ καλλίτεραι ἐλπίδες, καὶ τὸ Ναυτικὸν βλέπουν πολλοὶ ὡς μέλλον νὰ κάμῃ τὸ μέγα ἅλμα τῆς ἀναδιοργανώσεώς του διὰ τοῦ κ. Ἐμπειρίκου.

Εὐχόμεθα ἵνα αἱ ἐλπίδες πάντων πραγματοποιηθῶσι.

— Τὸ Βαλκανικὸν Κομιτάτον.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ τηλέγραφος μετέδωκεν ἡμῖν τὰ περὶ ἀγγλορωσσικῆς συμφωνίας ἐν Ρεβὰλ ἐξεφράσαμεν τὴν ἐνταῦθα ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ συμφωνία θὰ εἶχε σκοπὸν τὴν εἰς μέλλον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον προσεχὲς παράδοσιν τῆς Μακεδονίας εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Ἤδη ὁ τύπος προβαίνει εἰς ἀποκαλύψεις καθ' ἃς πράγματι Ἀγγλία καὶ Ρωσσία ἐργαζονται ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφήνου. Ἡ δὲ γερμανικὴ ἐφημερὶς τῆς «Φὸς» ἐδημοσίευσε πρὸ ἡμερῶν καὶ τὸ κείμενον ὑπομνήματος τοῦ Βαλκανικοῦ Ἀγγλικοῦ Κομιτάτου πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν δι' οὗ τὸ Κομιτᾶτον νουθετεῖ τὴν Βουλγαρίαν πῶς νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν εἰσακτέων μεταρρυθμίσεων, πρὸς πράγματωσιν τῶν ὀνείρων τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας!

Αἱ δὲ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον θεωροῦν αὐθεντικώτατον, ἐπιλέγουσιν ὅτι Ἀγγλία καὶ Ρωσσία γίνονται ὄργανον τοῦ φιλοβουλγαρικοῦ Βαλκανικοῦ λεγομένου Κομιτάτου!

Αἱ ἀποκαλύψεις κάμνουν αἴσθησιν καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ κατὰ τελευταῖον τηλεγράφημα φαίνεται ὅτι μὲ τὸ Βαλκανικὸν Κομιτᾶτον εἶνε ἐκτεθειμένη καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις!

Ἐριστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς διπλωματίας μας.

— Ἡ φετεινὴ Ἀθηναϊκὴ παραγωγή.

Ἐὰν ὁ λίβας τῆς Ἐπιτροπῆς κατέστρεψε — διὰ γενικῆς ἀπορρίψεως — ὅλα τὰ ὑποβληθέντα βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἀλλὰ ἡ θεατρικὴ παραγωγὴ εἶναι ἐκτάκτως πλουσία. Ἕκαστον θέατρον ἔχει τὴν ἐπιθεώρησίν του, μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν ὄντως περυσινὴν ἐπιτυχίαν τῶν «Παναθηναίων» τῶν κ.κ. Ἀννινου καὶ Τσοκοπούλου. Ἐκτὸς τῶν ἐπιθεωρήσεων ἔχομεν καὶ ἔργα ἑλληνικὰ πρωτότυπα σοβαρότερας ὑφῆς, τοῦ Λάσκαρη. τοῦ Νιρβανα, τοῦ Ξενοπούλου, τοῦ Μελᾶ....

Τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ δυσάρεστον· ἀπεναντίας δηλοῖ ὅτι τὸ κοινὸν παρ' ἡμῖν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ θεατρικὰ καὶ ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ποικιλαι ἀπόπειραι θὰ κατολήξουν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου· τοῦ θεάτρου δηλαδὴ τοῦ ἐξαίροντος τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, τὰ ἐθνικὰ ἔθιμα καὶ ἤθη καὶ ἐν μέσῳ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Εἶναι δὲ ἀκατάληπτον ὅτι τὰ φύλλα τὰ ὁποῖα ἔψαλλον ἱερεμιάδας διὰ τὴν στείρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ δραματικοῦ πνεύματος, τώρα σκώπτουν τὴν πληθώραν τῆς παραγωγῆς. Περισσοτέρα σοβαρότης θὰ ὠφελοῦσε καλλίτερον τὴν κοινωνικὴν μόρφωσιν.

— Ἡ Γεωργικὴ Ἑταιρεία.

Ἡ ἐτησία συνεδρίασις τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. Γεωργικῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας ἔλαβε χώραν καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις εἶνε ἀρκετὰ ἄξιαι λόγου. 1ον) Μελέτη ἐπὶ τοῦ σκοπίμου τῆς μεταφυτεύσεως ἀμερικανικῶν ἀμπέλων. 2ον Περὶ ἱδρύσεως προτύπου ἐλαιουργείου. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον. Ὅσοι τῷ ὄντι ἔχουν ταξειδεύσει εἰς τὴν Δύσιν παρετήρησαν ὅτι τὸ ἐλαιόλαδον ἐκεῖ εἶναι ἐδώδιμον πολυτελείας καὶ ἀκριβὸν ἐνῷ εἰς τὸν τόπον μας ἡ τιμή του εἶναι χαμηλοτάτη. Τοῦτο προέρχεται διότι τὰ ἔλαια διὰ νὰ ἔχουν πέρασιν πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς τὸ ἐμπόριον διϋλισμένα καὶ καλῶς παρασκευασμένα. 3ον Μετάκλησις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδικοῦ πρὸς διδασκαλίαν τῆς συσκευῆς καὶ διατηρήσεως τῶν ὀπωρικῶν 5ον Προπαγάνδα περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ συνδικάτων.

Εὖγε εἰς τοὺς κ.κ. Στρέϊτ καὶ Βαμπᾶν καὶ εἰς τοὺς συνεργάτας των διὰ τὴν σοβαρὰν ἐργασίαν ἐξ ἧς ἐξήρτηται ὁ δεκαπλασιασμὸς τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας κτλ.

Ἡ Ἑταιρεία ἧς μὲ τόσον ἐνδιαφέρον προεδρεύει ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δύναται νὰ εὕρῃ πηγὴν πολυτίμων πληροφοριῶν παρὰ τῷ διεθνεῖ Ἰνστιτούτῳ τῆς Γεωργίας ἐν Ρώμῃ οὕτινος ἱδρυτὴς καὶ πρωτεργάτης τυγχάνει ἕτερος Βασιλεὺς ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ.

Ο ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ

Ὁ Θεόφιλος Γκωτιὲ ἔλεγεν ὅτι οἱ συγγραφεῖς πρέπει νὰ φᾶνε πολύ. Πράγματι τὸ παράδειγμα τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων συγγραφέων ἀποδεικνύει ὅτι δόξα καὶ φαγοπότι κάνουν καλὴ συντροφία.

Καὶ πρῶτον ὁ Βαλζὰκ ὅτε ἐκάθητο στὸ τραπέζι δὲν ἐτελείωνε πλειά. Ὅσον διὰ τὸν Δουμᾶ ἠξεύρουν ὅλοι ὅτι ὄχι μόνον ἔτρωγε καλά. ἀλλὰ καὶ ἐμαγείρευε ὁ ἴδιος· εἰς την παρασκευὴν τῶν μακαρονίων ἦτο ἀμίμητος. Οἱ δύο τους καθὼς καὶ ὁ μέγας Φλωμπὲρ ποῦ ἔτρωγε φοβερά, ἦσαν παχύσαρκοι.

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ διαρκοῦντος τοῦ ἀγῶνος τοῦ ρωμαντισμοῦ ἦτο ἰσχνὸς καὶ ἔτρωγε ὀλίγον, μὲ μίαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἀργότερα τῶρειξε ὄξω καὶ μέχρις ἡλικίας 80 ἐτῶν λέγουν ἡ ντὲ Γκονκοὺρ εἶχε σιαγόνας τόσον γερὰς καὶ στόμαχον τόσο δυνατὸ ὥστε ἠμποροῦσε νὰ φάγῃ ἕνα πορτοκάλλι ὁλάκαιρο μὲ τὴν φλούδα μὲ μιὰ χαψιά.

Καὶ ὁ Ρενὰν ὁ μεγαλείτερος τῶν συγχρόνων γάλλων συγγραφέων δὲν ἔμενε πίσω. Ἀγαποῦσε τὰ καλὰ φαγητά. Περὶ αὐτοῦ διηγοῦνται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον. Μίαν ἡμέραν ἐζήτησε τὸν λόγον εἰς τὸ τραπέζι μιᾶς πνευματώδους κυρίας, ἡ ὁποία ἀπῄτει νὰ ὁμιλοῦν οἱ προσκεκλημένοι της ἕνας ἕνας. Ὅταν ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν Ρενάν, οὗτος εἶπεν ἁπλούστατα: «Παρακαλῶ λίγα πιζέλια ἀκόμα!» Τοῦ Λαμαρτὶν ἡ λαιμαργία ἐξεδηλοῦτο μόνον εἰς τὰ παγωτά, καὶ ὁ Στανδὰλ ἀγαποῦσε πολὺ τὰ μακαρόνια καθὼς ὁ Δουμᾶς. Καὶ οἱ ἀρχαῖοι Γάλλοι συγγραφεῖς καθὼς οἱ νεώτεροι δὲν ἠγάπων ὀλιγώτερον τὰ καλὰ φαγητά. Ὁ Ραμπελαὶ δὲν ἀπέφευγε νὰ μεταχειρισθῇ πᾶσαν πανουργίαν διὰ νὰ φάγῃ μόνος του ἕνα πιᾶτο τῆς ὀρεξιᾶς του. Μίαν φορὰν εἰς τὸ σπῆτι τῶν ντὲ Μπελλαὶ ἔφεραν εἰς τὸ τραπέζι ἕνα ψάρι ἀπὸ ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα ἐτρελλαίνετο. «Πολὺ βαρύ, δυσκολοχώνευτο, εἶπεν ὁ Ραμπελαὶ» καὶ ἐπῆραν πίσω τὸ ψάρι εἰς τὸ μαγειρεῖον, ὅπου μεταβὰς ὁ Γαμπελαὶ τὸ ἔφαγε ὅλο μόνος του! Εἶναι γνωστὴ ἡ φράσις «τοῦ τετάρτου τῆς ὥρας» τοῦ Ραμπελαί, ἀλλ' ὀλίγοι γνωρίζουν τὴν σημασίαν της. Τὸ φοβερὸν «τέταρτον ὥρας» τοῦ Ραμπελαὶ εἶναι ἡ στιγμὴ ποῦ ὁ ξενοδόχος τοῦ παρουσίαζε τὸν λογαριασμό του καὶ αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ τὸν πληρώνῃ!

Ὁ Βολταῖρος ἔπερνε ἑξῆντα φλυτσάνα καφὲ τὴν ἡμέραν, ὄχι ἀπὸ λαιμαργίαν ὅμως ἀλλ' ἵνα διατηρήσῃ τὰς δυνάμεις του ἀντὶ ἄλλου μέσου,διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἴσως καὶ ὁ Ρουσσὼ ὑπερέβαλλε εἰς τὴν χρῆσιν κομποστῶν καὶ λικέρ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΜΑΣ

Οἱ Ἄνδρειοι ἐκδρομεῖς εἰς τὴν Μύκονον (Φωτ. Κόλιου)

Ο ΒΟΛΟΣ ΠΕΝΘΩΝ

Ἀληθῶς ἀπροσδόκητον ἦτο τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ μεγαπράγμονος δημάρχου Βόλου, τοῦ ἀείμνήστου Ἰωάννου Καρτάλη. Ὡς κεραυνὸς αἴφνης ἐνσκήψας ἐν πλήρει αἰθρίᾳ ἀπῳρφάνισε τὸν Βόλον τὸ πρῶτον αὐτοῦ τιμημένον τέκνον καὶ ἀκραιφνῆ πολίτην. Ἀλλ' ἡ ἀνεπανόρθωτος συμφορὰ δὲν ἔπληξε μόνον τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν, τὴν θρηνοῦσαν τὸν πολυφίλητον ἄρχοντά της, τὸ πένθος αὐτῆς ἠπλώθη ἐφ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν καὶ πέραν ἔτι τῶν στενῶν ὁρίων αὐτῆς ἐφ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ πέραν ἔτι τῶν θαλασσῶν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου. Διότι ἡ μορφὴ τοῦ ἐκλιποντος ἀνδρὸς ἦτο κατ' ἐξοχὴν μορφὴ Πανελλήνιος. Διὰ τῆς ἐμπορικῆς του εὐφυΐας, διὰ τῶν χαρισμάτων τῆς καρδίας, διὰ τοῦ θετικοῦ πνεύματος διὰ τῆς ἀκραιφνοῦς καὶ ἀδόλου καὶ φλογερᾶς φιλοπατρίας του.

Ἡ Κρήτη τοῦ 1866 τὸν εἶχε μεταξὺ τῶν γενναίων πολεμιστῶν της. Ἡ Θεσσαλία μεταξὺ τῶν ἰδικῶν της τὸ 1878. Τὸ Βελεσσῖνον τὸν ἐφώτισε κατὰ τὴν σκιὰν τοῦ 1897.

Ὁ Βόλος τὸν ἐθρήνησεν καὶ θὰ τὸν θρηνῇ πάντοτε τὸν ἔξοχον πολίτην του. Ἡ κηδεία του δὲ γενομένη δὲ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε κατ' ἐξοχὴν πάνδημον καὶ πανθεσσαλικὸν χαρακτῆρα. Ἡ πόλις καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησαν τὸν μέγαν νεκρὸν ἐκτεθέντα εἰς τὸ λαϊκὸν προσκύνημα εἰς τὸ Δημ. κατάστημα ὁπόθεν ἐγένετο ἡ ἐκφορά του χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ. Ἡ πόλις ὅλη ἦτο βυθισμένη εἰς πένθος. Ἑκατὸν στέφανοι ἐξ ὅλης τῆς Θεσσαλίας κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ του. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἑλλ. Λέσχης Ἀλεξανδρείας. Δὲν ἐπρόφθασεν δὲ νὰ κατατεθῇ καὶ ὁ τῆς Κρήτης στέφανος προσφωνήσαντος μόνον τοῦ κ. Γατσου ἐξ ὀνόματος τοῦ κ. Βενιζέλου. Λόγοι συγκινητικοὶ ἐξεφωνήθησαν ἐξάραντες τὸ μέγεθος τῆς ἀπωλείας καὶ τονίσαντες ἐγκώμια τοῦ ἀείμνήστου ἀνδρός.

Διὰ τῆς διαθήκης του ἐγκαθιστᾷ γενικὸν κληρονόμον καὶ ἐκτελεστὴν τὸν ἀδελφόν του κ. Ἀρ. Καρτάλην, ἄνδρα διακρινόμενον ἐπίσης διὰ τῶν εὐγενειαν τῶν αἰσθημάτων του καὶ τὰ πατριωτικά του φρονήματα. Μεταξὺ δὲ ἄλλων κληροδοτημάτων ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ ἀφῆκεν 150,000 φρ. διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐν Βόλῳ· 2—3 ἑβδομάδας πρὸ τοῦ ἀδοκήτου τέλους του εἶχε δηλώσει ὅτι ἀνελάμβανεν ἐξ ἰδίων τὴν ἵδρυσιν σκοπευτηρίου ἐν Βόλῳ. Ἔστωσαν ταῦτα ἱκανὰ νὰ χαρακτηρίσουν τὴν πατριωτικὴν καρδίαν τοῦ Ἰωάννου Καρτάλη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβλητικωτέρα Θεσσαλικὴ φυσιογνωμία τῶν τελευταίων χρόνων.

Ἡ «Ἀλήθεια» σπένδει θαλερὸν δάκρυ

ΗΜΕΡΑΙ ΠΕΝΘΟΥΣ ΕΝ ΒΟΛΩ

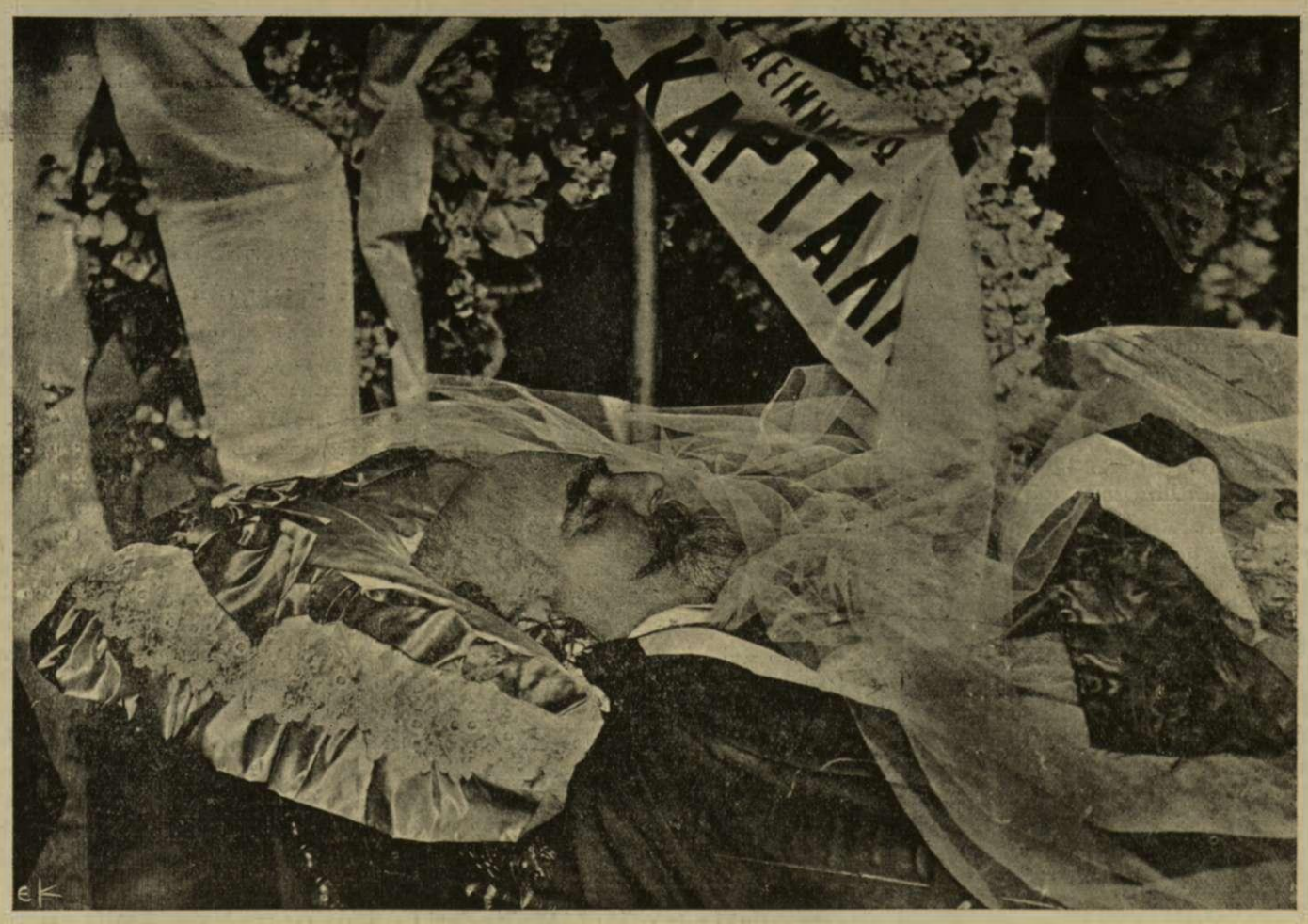

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΦΕΡΕΤΡΟΝ
(Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος, ὁπόθεν ἐγένετο ἡ ἐκφορὰ) *(Φωτογρ. Στουρνάρα)*

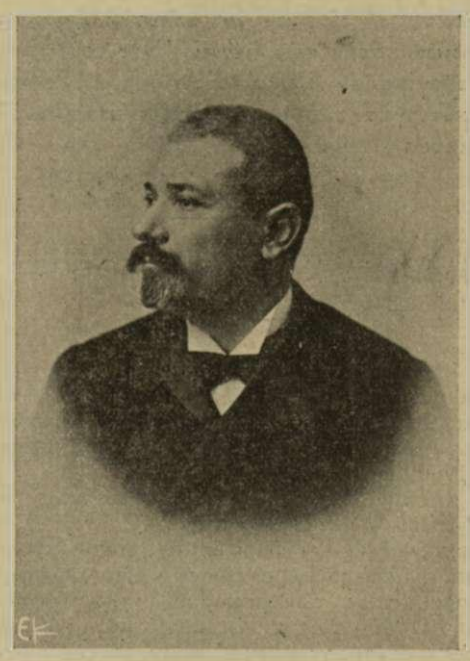

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ
Ὁ μόνος ἐπιζῶν ἀδελφὸς τοῦ θανόντος δημάρχου γενικὸς κληρονόμος καὶ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης αὐτοῦ

ἐπὶ τοῦ νωποῦ χώματος τοῦ τάφου τοῦ Ἰωάννου Καρτάλη καὶ ἀπευθύνει θερμὰ τὰ συλλυπητηριά της εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ μεταστάντος κ. Ἀριστείδην Καρτάλην καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἐν οἷς ὁ κ. Ἀντώνιος Καρτάλης, βουλευτής. Τιμῶσα δὲ ἡ «Ἀλήθεια» τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἀοιδίμου ἀνδρὸς ἀφιεροῖ μέγα μέρος τοῦ σημερινοῦ της φύλλου εἰς τὸ πένθος τοῦ Βόλου δημοσιεύων τὴν ἀλησμόνητον συμπαθῆ εἰκόνα τοῦ Ἰωάννου Καρτάλη καὶ τῆς κηδείας αὐτοῦ μετὰ σχετικῶν σημειώσεων καὶ ἄρθρων. Εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀληθείας» ἐστάλη ὁ κ. Ι. Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος μας ἀπέστειλε ἐγκαίρως τὴν δημοσιευομένην σειρὰν τῶν εἰκόνων ληφθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Βόλῳ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Στουρναρα.

Ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε ν' ἀπονείμῃ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν εἰς τὸν ἀείμνηστον Καρτάλην, τῶν ἐκ μέρους δὲ τῆς Πολιτείας ἀπονεμηθεισῶν τιμῶν προέστη ὁ Νομάρχης Μαγνησίας κ. Παγανέλης, ἐκ τῶν ἀρίστων ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸ προσεχές.— Ἄλλαι Βολιώτικαι εἰκόνες.—Ἀπόψεις τοῦ Βόλου-Πηλίου καὶ εἰκόνες προσώπων.

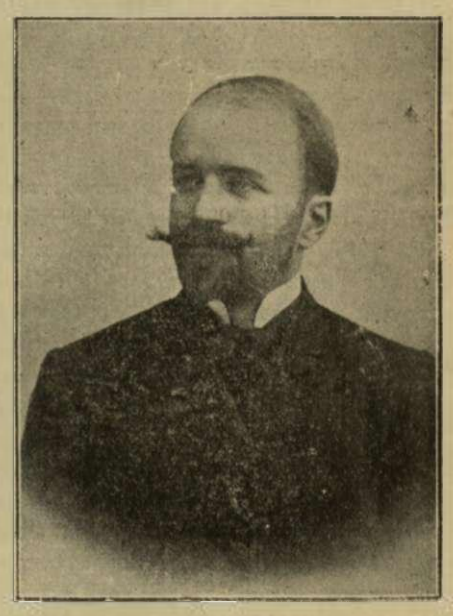

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ
(Βουλευτὴς Βώλου)
Ἀνεψιὸς τοῦ ἀποθανόντος δημάρχου Ἰωάννου Καρτάλη

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

— Μία βασιλικὴ σύμπτωσις.

Πρό τινος ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος καὶ ὁ πρίγκηψ Ἰωάννης τῆς Δανιμαρκίας ἐπεσκέφθησαν τὸ Κατάστημα τοῦ ἀδαμαντοπώλου τῆς Αὐλῆς ἐν Κοπεγχάγῃ. Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτει νὰ ἀγοράσῃ ἓν μέγα ἀργυροῦν ἀγγεῖον ἵνα τὸ προσφέρῃ δῶρον εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀλεξανδραν ἀλλ' ἔμαθε μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι ἡ Βασίλισσα τὸ εἶχεν ἤδη ἀγοράσει ἵνα τὸ προσφέρῃ εἰς τὸν Βασιλέα.

Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐγέλασεν ἐγκαρδίως ἰδὼν ὅτι ἡ Βασίλισσα ἔλαβε τὴν ἰδίαν ἰδέαν μὲ αὐτόν.

— Ἀοιδοὶ νευροπαθεῖς.

Ἡ Καβαλιέρη καὶ ὁ Καροῦσος ἐσχάτως ὡμολόγησαν ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ ψάλλειν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τοὺς καθιστᾷ νευροπαθεῖς. Ἀλλὰ δὲν εἶνε οἱ μόνοι αὐτοὶ ἐκ τῶν ἀοιδῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν τοιοῦτον πάθημα. Ἐσχάτως ἡ κυρία Σέμβρικ ὡμολόγησεν *«ὅτι ἡ ἰδέα ὅτι τὴν νύκτα πρόκειται νὰ τραγουδήσῃ τῆς προξενεῖ τοιοῦτον μαρτύριον, ὥστε οὐδὲν εὑρίσκει ἴσον ἀντάλλαγμα εἰς τὰ χρηματικὰ κέρδη καὶ τὴν δόξαν, διὰ τὰς τρομερὰς ὥρας τὰς ὁποίας διέρχεται πρὸ ἑκάστης σχεδὸν παραστάσεως.»*

Ἡ Καλβὲ λέγει ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς μέλλει νὰ ψάλλῃ εἶνε τόσον νευρικὴ ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διέλθῃ ἡσυχη οὔτε δυὸ λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἡ Πάττη ὁμολογεῖ ὅτι φοβεῖται ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ σήμερον πλειότερον ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου της.

— Πῶς τὰ κορίτσια εὑρίσκουν ἄνδρα.

Εἴμεθα εἰς τὸ Βελγικὸν χωρίον Ἐκωσσὶν—Λαλαίν. Εἴκοσι χιλιάδες ἐντόπιοι καὶ ξένοι μεταξὺ τῶν ὁποίων πέντε χιλιάδες ἀνύπανδροι ἄνδρες παρίστανται εἰς τὴν ἐτησίαν ἑορτὴν τῶν νεανίδων. Ἐπιτροπὴ παρθένων ὑπεδέχθη τοὺς ξένους τοὺς ὁποίους ὁδηγεῖ ἀνὰ μέσον τῶν γελαστῶν διακοσμημένων ὁδῶν δεικνύουσα τὰ ἐνδιαφέροντα μέρη τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ τὸ Δημαρχεῖον ὅπου τόσαι νέαι ὑπανδρεύθησαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐτησίων αὐτῶν ἑορτῶν. Παρετέθη καὶ γεῦμα εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα, πολὺ ἁπλοῦν διὰ νὰ τρανωθοῦν αἱ νοικοκυρήσιαι ἀρεταὶ τῶν νεανίδων.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ δεκακοκταετὴς πρόεδρος δεσποινὶς Βαρὼν ἀναβᾶσα εἰς ἐξώστην οἰκίας κειμένης ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς ἔκαμε λόγον περὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ γάμου, χειροκροτηθέντα θορυβωδῶς, ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν ἀνυπάνδρων νέων. Τέλος, συνεπέρανεν ἡ δεσποινὶς «Ἐκλέξατε κύριοι· ἐλέχθη ὅτι ὁ γάμος εἶναι λαχεῖον, ἀλλὰ εἰς τὴν Ἐκωσσὶν ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ κερδίζουν». Ἐπηκολούθησε χορὸς καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἑορτῶν, πολλαὶ νέαι ἀνήγγειλλαν ὅτι εὗρον τοὺς μέλλοντας συζύγους των...

— Ἄγνωστοι φυλαί.

Μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ μὲ ὅλας τὰς ἐρευνήσεις τῶν περιηγητῶν, τίς θὰ ἐπίστευε ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη φυλαὶ ἄγνωστοι εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον; Καὶ ὅμως φαίνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀκριβές.

Δύο περιηγηταὶ ἀνεκάλυψαν ἐσχάτως ἐν Μεξικῷ δύο νέας φυλάς. Τοὺς Κοράς καὶ τοὺς Ουϊτσὼλ, αἱ ὁποῖαι εἶχον παραμείνει ἄγνωστοι, καθὼς καὶ προτοῦ ὁ Φερνάνδος Κόρτες ἀνακαλύψει τὸ Μεξικόν.

Πρὸ ὀλίγων δὲ ἑβδομάδων ὁ καθηγητὴς Ἰάχελτον ἀνεκάλυψεε ἐν Σιβηρίᾳ τοὺς Γουκογκὶρ εἶδος Ἐσκιμώων διαφερόντων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν, μὲ ἄλλον τύπον, ἄλλην γλῶσσαν, ἄλλα ἤθη κτλ.

Οἱ Γουκογκὶρ ζευγνύουν εἰς τὰ ἔλκηθρα αὐτῶν τοὺς κύνας καὶ τὰς γυναῖκας των καὶ φονεύουν τοὺς γέροντας, οἱ ὁποῖοι ἀπέθησαν ἀνωφελεῖς!!

— Ποῖος λαὸς πίνει περισσότερον;

Πιθανὸν νὰ εἶνε ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἐὰν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν πωμάτων, τὰ ὁποῖα καταναλίσκονται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ἀποικίας της. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἀνέρχεται εἰς 20 ἑκατομμύρια καθ' ἑκάστην. Ὥστε 20 ἑκατομμύρια φιάλες μπύρα καὶ ἄλλα ποτὰ καταναλίσκουν καθ' ἑκαστην οἱ Ἄγγλοι ἐκτὸς τῶν ποσῶν τῶν περιεχομένων ἐντὸς βαρελίων!

— Οἱ μελισσοφάγοι.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Ἄραβες τρῶνε τὰς ἀκρίδας καὶ οἱ Κινέζοι τὰ μικρὰ χελιδονάκια, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ἐκλεκτὸν φαγητόν· ἐν δὲ τῇ Κεϋλάνῃ οἱ αὐτόχθονες τρώγουν ὄχι μόνον τὸ μέλι ἀλλὰ καὶ τὰς μελίσσας αὐτάς! Πρὸς τοῦτο καπνίζοντες τὰς κυψέλας ἀναγκάζουν τὰς μελίσσας νὰ ἐξέρχωνται ἔξω ζαλισμέναι καὶ οὕτως τὰς φονεύουν καὶ τὰς παρασκευάζουν διὰ φαγητόν.

ΟΙ ΛΥΡΙΚΟΙ ΜΑΣ

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Ὅπου πρασινίζουν κάμποι
Καὶ ψηλὰ γύρω λάμπει
Ἠλιοφώτιστη χορὰ
Κι' ἄνθη μύρια ἕνα κι' ἕνα
Καθρεφτίζονται γυρμένα
Στὰ τρεχούμενα νερά,
Τῆς ἀγάπης τὴν ἐλπίδα
Δὲν τὴν βρῆκα, δὲν τὴν εἶδα.

Ὅπου τῶν πουλιῶν ζευγάρια
Μέσ' τῶν δένδρων τὰ κλωνάρια
Πλέκουν πρόσχαρη φωλιὰ
Κι' ὅλη νύκτα ὅλη μέρα
Σκανδαλίζουν τὸν ἀέρα
Μὲ τραγούδια καὶ φιλιὰ
Τῆς ἀγάπης τὴν ἐλπίδα
Δὲν τὴν βρῆκα, δὲν τὴν εἶδα.

Ὅταν ἔρχεται τὸ κῦμα
Γιὰ ναὐρῇ πετρένιο μνῆμα
Σὲ μιὰν ἄκρη ἐρημιᾶς,
Στὴν ἀφροδισιὰ ποῦ μένει
Ἀπ' τὸ κῦμα ξεβρασμένη
Στὸν ξερόβραχον ἐκεῖ
Τῆς ἀγάπης των ἐλπίδα
Δὲν τὴν βρῆκα, δὲν τὴν εἶδα.

Ὅπου σέρνονται τὰ φύκια
Τὰ κοχλίδια, τὰ χαλίκια
Μὲ τὸ κῦμα τὸ θολὸ
Σὰν κλωνὶ μαργαριτάρι
Ποῦ Νεράϊδες τῶχουν πάρει
Ἀπ' τὸν ἄπατο γιαλὸ
Τῆς ἀγάπης τὴν ἐλπίδα
Δὲν τὴν βρῆκα, δὲν τὴν εἶδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΝΕΟΙ λοιπὸν Ὑπουργοί! Σιδεροκέφαλοι! Ἀλλὰ καὶ νέα Κυβέρνησις; Καὶ νέον πρόγραμμα καὶ νέα ἐργασία καὶ περισσοτέρα κοσμιότης καὶ ἀξιοπρέπεια κυβερνητικὴ καὶ ὀλίγον περισσότερος πατριωτισμός; Ἰδοὺ τί μένει νὰ ἴδωμεν.

* * *

ΔΕΝ ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ διὰ ν' ἀπηλλάσσετο μόνον καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἀπὸ τὸν περίφημον τέως ὑπουργὸν κ. Βοκοτόπουλον ἤξιζε τὸν κόπον νὰ παραιτηθοῦν ὅλοι οἱ Ὑπουργοί, παραίτησις, ἡ ὁποία δι' ἐνίους τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν ἦτο ἀληθὴς αὐτοθυσία Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύνανται νὰ παρηγορῶνται ὅτι διὰ τῆς παραιτήσεώς των προσέφεραν ὑψίστην ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν Πατρίδα, λυτρώσαντες τὴν Δικαιοσύνην ἀπὸ τὸν κατ' ἐξοχὴν ὀργιαστὴν ὑπουργὸν, τὸν μέλλοντα πάλιν ν' ἀναλάβῃ τὸ ἄχαρι δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Σύρῳ.

* * *

Οἱ διάδοχοι τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ὅσον κακοὶ καὶ ἀνίκανοι καὶ ἂν εἶνε οὐδέποτε θὰ φθάσουν τὸ ὕψος τῆς κομματικῆς ἀναισχυντίας αὐτοῦ. Τούναντίον ἂς ἐλπίσωμεν ἡμέρας καλλιτέρας διὰ τὴν Δικαιοσύνην.

* * *

Ο κ. ΛΕΒΙΔΗΣ ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ δύο μεγάλα ζητήματα. Τὸ ἓν καταστὰν ἀπὸ πολλοῦ χρόνιον, εἶνε ἡ καταβόθρα τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ὅλοι οἱ Ὑπουργοὶ τὴν ἀντιπαρῆλθον μὲ κλειστοὺς τοὺς ὀφθαλμοῦς ὡσεὶ πτήσσοντες πρὸ τοῦ χαίνοντος βαράθρου. Ὁ κ. Λεβίδης θὰ ἔχῃ τὸ σθένος νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ μὲ ἀποφασιστικὸν βλέμμα καὶ νὰ κυλίσῃ μὲ ρωμαλέαν χεῖρα **ὀγκολίθους** ἵνα φράξῃ τὸ φοβερὸν στόμιον δεινωτάτης **αἱμορραγίας** τοῦ Ἔθνους; Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν ἀποβλέποντες εἰς τὸ θελληματικὸν καὶ τὸ εὐγενῶς φιλόδοξον τοῦ νέου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

* * *

ΤΟ ΑΛΛΟ ζήτημα εἶνε κατ' ἐξοχὴν φλέγον τὸ τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης. Ἂς προσέξῃ πολὺ ὁ κ. Λεβίδης, εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Γοργοποτάμου. Ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ διεθνὴς ζωὴ καὶ τὸ μέλλον τῆς ὅλης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἡ γέφυρα οὔτε ὁριστικῶς, **οὔτε** προσωρινῶς πρέπει νὰ παραληφθῇ προτοῦ παρέλθει ὁ χειμὼν τοῦ 1908. Τότε θὰ δοκιμασθῇ ἡ ἀντοχὴ τῆς γεφύρας καὶ τῶν ὑπογείων ἀσφαλιστικῶν ἔργων τῆς Ἑταιρείας, ὅταν τὸ ὑπερκείμενον ὄρος τῆς Οἴτης φορτωθῇ μὲ τὰς χιόνας του. Ἂς λάβει ὑπ' ὄψει ὁ κ. Λεβίδης, ὅτι μία διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας ἐξ ἀφορμῆς βλάβης τῆς γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου θὰ προκαλέσῃ **πανικὸν εἰς τὴν διεθνῆ κίνησιν**, ἐξ ἧς ἐξαρτῶμεν τὴν μετὰ τῶν Τουρκικῶν τῆς γραμμῆς σιδηροδρόμων ἕνωσιν, ἄρα τὴν ζωὴν καὶ τὰ συναφῆ ὠφελήματα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶνε ἀρκετὰ εὐφυής, κἠδεται δὲ εἴπερ τις καὶ ἄλλος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἅτινα ἐκλήθη νὰ προστατεύσῃ, ὥστε νὰ μὴ ἐμπλακῇ εἰς τὰ δίκτυα τῶν ἐν Παρισίοις. Ὁ κ. Λεβίδης ἂς μελετήσῃ ἐπισταμένως τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐν Λαμίᾳ μηχανικοῦ τοῦ ἐλέγχου κ. Διαμαντίδου εἰς ὃν ὀφείλεται μέχρι σήμερον ἡ **διάσωσις** τοῦ ζητήματος.

* * *

ΔΙΑ ΤΟΝ νέον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δ. Γούναρην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πάντες στηρίζουσι χρηστὰς ἐλπίδας νέας ρωμαλέας, μεταρρυθμιστικῆς ὑπουργικῆς δράσεως ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ καὶ του Κράτους—ὄχι ἁπλῶς δράσεως **εἰσπρακτικῆς**, τῆς ρουτίνας καὶ τῆς συναλλαγῆς—προβάλλει ὀξὺ καὶ χρόνιον ἅμα ζήτημα τὸ τῆς ἐλεεινῆς καὶ τρισαθλίας καταστάσεως τοῦ τελωνείου Πειραιῶς. Ὁ Ἔλεγχος οἰκτείρει τὴν κατάστασιν. Αἱ περιουσίαι τῶν ἐμπόρων λεηλατοῦνται. Χάος καὶ ἀναρχία καὶ κλοπὴ βασιλεύουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς τὸ ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν οἰκονομικὴν ἀρτηρίαν τοῦ Κράτους. Ἰδοὺ μία λαμπρὰ διὰ τὸν κ. Γούναρην εὐκαιρία νὰ δείξῃ ἀμέσως ὅτι ἔχει πυγμὴν καὶ τὴν πυγμὴν αὐτὴν καταφέρει αὐτὴν κατὰ σαπρᾶς καὶ ἐλεεινῆς καταστάσεως. Εἰς τὰς σχετικάς του ἐνεργείας πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἐκχειλίσαντος κακοῦ, ὁ κ. Γούναρης δέον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς τόσον λογικῶς καὶ δικαίως ὑποστηριζομένας προτάσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν περὶ χωρισμοῦ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς, διὰ τῆς ἱδρύσεως νέου τελωνείου ἐν Ἀθήναις. Δὲν νομίζει δὲ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ὅτι καιρὸς εἶνε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ διαβήματά του ἤδη ὅτε νέος ἀνὴρ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον οὕτω ὁριστικῶς ἐγλύτωσαν πλέον ἀπὸ τὴν βραδυκίνητον καὶ φθοροποιὰν μοῦχλον τοῦ παρελθόντος;

* * *

Ο κ. ΣΤΑΗΣ ὡς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔδειξεν ἀμέσως ὅλην τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν ὁρμητικότητα τοῦ χαρακτῆρος του περιελθὼν ἤδη εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν διδακτικῶν βιβλίων. Ὁ κ. Στάης ἐπιμένει ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ—συμφώνως, ὡς λέγει, πρὸς τὸν νόμον— πρέπει νὰ ἐγκρίνουν ἓν βιβλίον ἔστω καὶ **ἀπὸ τὰ** αἴσχιστα, τὸ ὀλιγώτερον **αἴσχιστον**! Αἱ ἐπιτροπαὶ ὅμως ἐδήλωσαν καθαρὰ ὅτι δὲν ἀνακαλοῦν τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις των καὶ ὁ ὑπουργὸς τὰς ἀπειλεῖ μὲ ποινικὴν καταδίωξιν! Νὰ ἰδοῦμε ποῦ καὶ πῶς θὰ τελειώσῃ αὐτὸ τὸ πανηγῦρι! Ὁπωσδήποτε εἶνε εὐχάριστον ὅτι ἐκηρύχη ἕνας πόλεμος!...

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ μας γελοιογράφος κ. Θέμος Ἄνιννος διὰ τῶν «Ἀθηνῶν» **ἐξετέλεσε** καὶ αὐτὸς τὴν ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν εἰκονίσας τὸν κ. Θεοτόκην κόπτοντα τὴν κοτσίδα τοῦ τέως **Ἰάπωνος** κ. Γούναρη. Μᾶς φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ Κινέζοι τρέφουν κοτσίδα., οὐχὶ δὲ καὶ οἱ Ἰάπωνες. Ἐπιτυχεστέρα θὰ ἦτο ἡ παράστασις ἐὰν ἀντὶ κοτσίδας ὁ κ. Θεοτόκης ἔκοβε τὴν **γλῶσσαν** τοῦ κ. Γούναρη. Διότι αὐτὴν κυρίως ἐφοβήθη τὸ μάτι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ αὐτὴν ἤθελε νὰ σιωπήσῃ! Καὶ τὸ κατώρθωσεν!...

* * *

ΤΙ πλήμμυρα εἶναι ἐκείνη ποῦ κατακλύζει καθ' ἑκάστην τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Κύματα κόσμου πάσης τάξεως συνωθούμενα εἰς τοὺς ἀντιθαλάμους ἐν ἀσφυκτικῷ συνωστισμῷ, τὰ ὁποῖα ὅλα πρέπει νὰ καλοδεχθῇ ὁ κ. Λεβίδης! Μὲ αὐτὴ μάλιστα τί ζέστη! Χαρὰ εἰς τὴν ὑπομονήν του καὶ τὴν ἀντοχήν! Ἀλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ δόξα ἑνὸς Ἀττικάρχου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. Λεβίδης ἄλλως εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν λαϊκὸς ὑπουργός.

* * *

Ο κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δεν θ' ἀποδείξῃ ἀμέσως τὴν δημοκρατικήν του φλέβα καὶ τὸν λαϊκόν του γρόνθον, ἀνακαλῶν ἄνευ οὐδὲ στιγμῆς πλέον περαιτέρω ἀναβολῆς τὴν ἀντιλαϊκήν, τὴν ἀντιεκπαιδευτικήν, τὴν Σαχικήν, ἐγκύκλιον τοῦ προκατόχου κ. Καλογεροπούλου, δι' ἧς ὁ τόσον ἄλλως τε εὐφυὴς ἀλλ' αὐταρχικὸς καὶ τύραννικος εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν κ. τέως ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατεδίκοζε τοὺς δημοδιδασκάλους εἰς τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον, διὰ τῆς μεθόδου τῆς διὰ τῶν ταμιῶν διαβαθμίσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων;

Οἱ δημοδιδάσκαλοι ἂν εἶχαν νεῦρα καὶ αἷμα — ἴσως νὰ μὴ τοὺς ἄφησε καὶ πολὺ ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. Καλογεροπούλου, ἔπρεπε νὰ εἶχον κλείσῃ δεκάκις τὰ σχολεῖα καὶ **ἐπαναστατήσῃ ὑπὲρ τοῦ Νόμου**!

Τὸ αἴσχος αὐτῆς τῆς ἐγκυκλίου ἔπρεπε νὴ ἐξαφανίσῃ ἀμειλίκτως ὁ κ. Γούναρης, διότι εἶναι αἴσχος ὄχι ἁπλῶς τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους.

* * *

Ο ΔΕ κ. Στάης τί λέγει; Δὲν πιστεύομεν ἡ ἀναμόρφωσις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ δὴ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον ν' ἄρχεται ἀπὸ τὴν ... πεῖναν τῶν δημοδιδασκάλων!

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Γ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ
Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

ΣΠ. ΣΤΑΗΣ
Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας

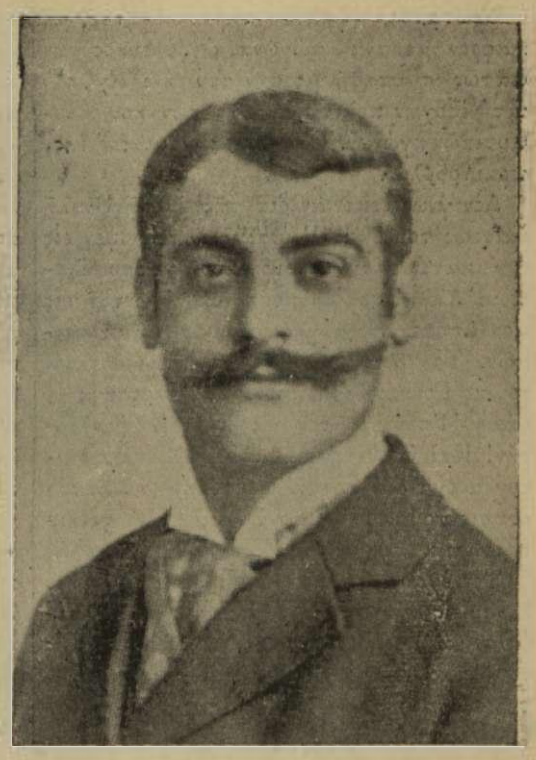

ΕΠΑΜ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

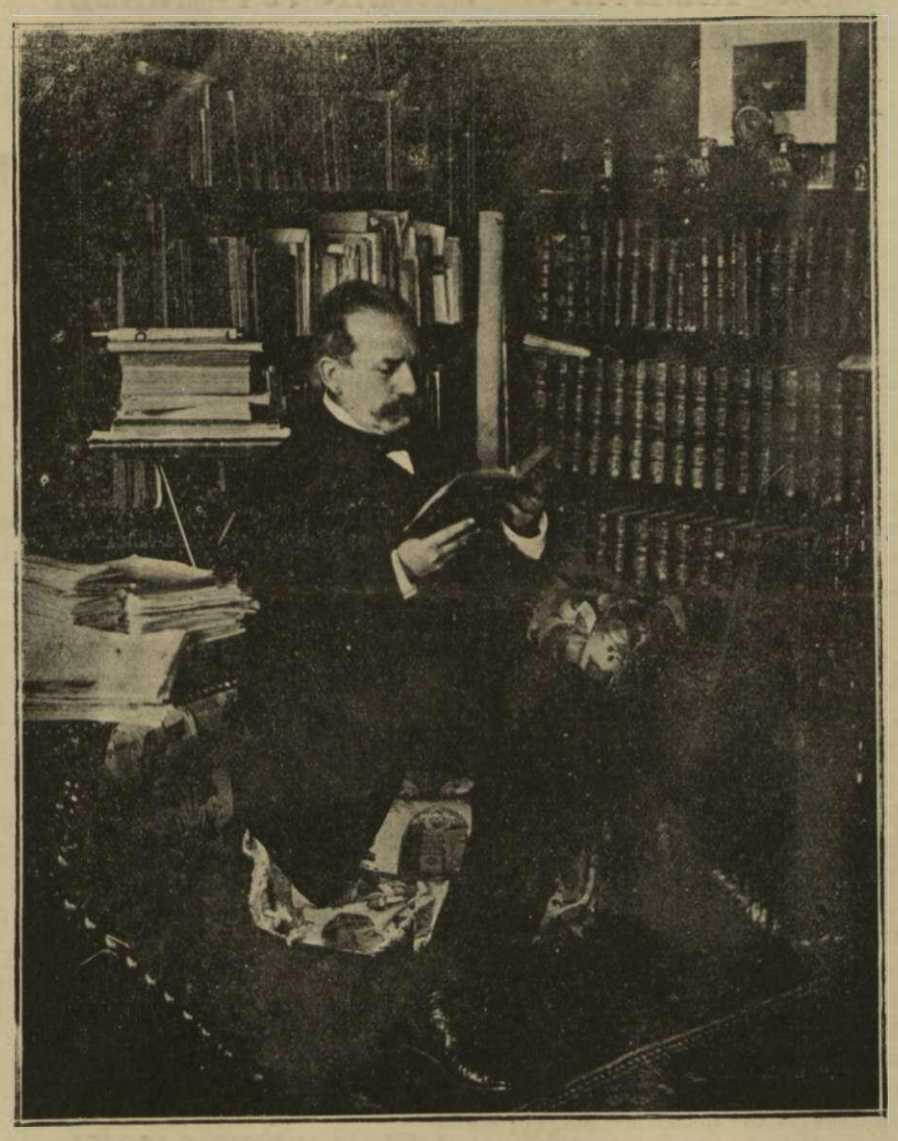

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ὁ κ. Ν. Λεβιδης εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς βιβλιοθήκης του
(Φωτ. κ. Χρ. Δημητρακοπούλου)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

(Στιγμιότυπα)

Ο κ. Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Καταρράκτης τοῦ λόγου εἰς τὴν Βουλὴν
ὁ τὸν Σιμόπουλον σκρώσας
καὶ τὸν Σιμόπουλον διαδεχθεὶς
ὁ τὸν Θεοτόκην ποιήσας τρέμειν
καὶ τὸν ἑαυτόν του κ. Ὑπουργόν!

Ἰδοὺ εἰς τέσσαρας γραμμὰς ὁ Γούναρης

τῶν Πατρῶν, ὁ νέος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός.

Νεώτατος, ὑψηλοῦ παραστήματος, μ' ἐλαφρὸν μέλανα πώγωνα, ὠχρόλευκος τὴν λεπτῶς συμπαθῆ μορφήν του ἀνεδείχθη ὁ κατ' ἐξοχὴν πολιτικὸς ἀνὴρ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων. Ὁρμητικός, χειμαρρώδης, κεραυνοβόλος.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν διὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ δράσεώς του ὁ κ. Γούναρης ἀπέβλεψεν εἰς τὴν κατάκτησιν ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου. Ἄλλως τε οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ εἰς οἱονδήποτε τὴν εὐγενεστέραν τῶν φιλοδοξιῶν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι περισσότερον τοῦ κ. Γούναρη ἠγωνίσθη ὁ κ. Θεοτόκης νὰ κάμῃ Ὑπουργὸν τὸν ἐκ Πατρῶν βουλευτήν! Καὶ ὑποθέτομεν ὅτι μεγαλειτέρα ἐπιτυχία εἶνε διὰ τὸν κ. Θεοτόκην ἡ κατακτησις τοῦ κ. Γούναρη ἢ διὰ τὸν τελευταῖον ἡ κατάκτησις ἑνὸς χαρτοφυλακίου.

Τὸν ἐχαρακτηρίσαμεν Καταρράκτην τοῦ λόγου εἰς τὴν Βουλήν. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν νὰ τὸν ἴδωμεν Καταρράκτην καὶ εἰς τὰ Ἔργα! Ὄχι ἐννοεῖται εἰς τὰ Ἔργα τοῦ κόμματος.

Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ κ. Γούναρη. Δὲν διακρίνεται μόνον διὰ τὴν εὐγλωττίαν του ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀτημέλητον τῆς ἐνδυμασίας του! Ἕνα σακκάκι καὶ πάει *λέοντας*, μὲ τὰ δυὸ δάκτυλα εἰς τὴν τσέπην τοῦ γελέκου! Τύπος δημοκράτου πολιτευτοῦ! Τὸν θέλομεν καὶ *φιλόλαον* Ὑπουργὸν διὰ τῆς λαϊκωτέρας καὶ Συνταγματικωτέρας μεταρρυθμίσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Ἄλλο εὐοίωνον σημεῖον! Ὁ κ. Γούναρης ὡς Ὑπουργὸς ὡμίλησεν ὀλιγώτερον ἀπὸ κάθε συνυπουργόν του. Καὶ ἡ σιγὴ εἶνε χρυσὸς διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν *Οἰκονομικῶν*!

Διὰ τὸν κ. Γούναρην τώρα ἡ καλλιτέρα εὐγλωττία εἶνε τὰ πράγματα καὶ οἱ ἀριθμοί! Αὐτοὶ πρέπει νὰ λαλήσουν!

Ο κ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ

Ἀθηναῖος ῥήτωρ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαϊκὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Παλαίμαχος τοῦ βήματος κατακτητής. Διακριθεὶς ἀείποτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων. Ὀξύς, ἀκάθεκτος, ἐπικίνδυνος μαχητής. Στυμφαλία, 1897, Εὐαγγελιακά, Σανιδικά, Σταφιδικὰ καὶ Φουρνιακά.

Ἰδοὺ ἐποχαί τινες καὶ γεγονότα μετὰ τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ ἔχουσιν ἀναποσπάστως συνδεθῆ. Πολλοὶ ἐξ ἑκατέρων τῶν πτερύγων τῆς Βουλῆς κἀκάτω καὶ Ἄνω πολλάκις ἐδοκίμασαν τὴν ὀξύτητα τῶν ῥητορικῶν του βελῶν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Φουρνιὲ ὁ κ. Λεβίδης δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι προσέφερε τὴν ὑψίστην τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ πρὸς τὸ Ναυτικὸν καὶ πρὸς τὸ Στέμμα ἀποτυπώσας ὅσα εἰς συνεντεύξεις μεθ' ὅλων σχεδὸν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐδημοσιεύθησαν πέρυσι τὸν χειμῶνα. Γνωρίζει δὲ ὁ γράφων τὰς γραμμὰς καλῶς ὑπὸ ποίας συνθήκας ἐγένοντο αἱ ἀληθῶς πολύκροτοι ἐκεῖναι συνεντεύξεις διὰ τῶν ὁποίων διαφωτισθείσης τῆς κοινῆς γνώμης ἐπῆλθεν ἀμετακλήτως ἡ καταδίκη τοῦ περιφήμου προγράμματος τοῦ Γάλλου ναυάρχου Φουρνιέ.

Ἐνῷ δὲ ὡς κοινοβουλευτικὴ καὶ πολιτικὴ μορφὴ ὁ κ. Λεβίδης δικαίως συγκαταλεγέντα μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐν Ἑλλάδι, ὡς κομματικὴ δύναμις ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ Ἀττικῇ ἀποτελεῖ παραγοντα κατ' ἐξοχὴν ἐπιβλητικόν, ὃν οὐδεὶς δύναται νὰ περιφρονήσῃ. Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης ἀναθέσας εἰς τὸν κ. Λεβίδην τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἀπέβλεψεν ὄχι μόνον εἰς τὴν *πολιτικὴν* τόνωσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος ἐν Ἀττικῇ.

Ὁ κ. Λεβίδης εἶνε ὁ εὐτυχὴς κύριος πλουσιωτάτης καὶ ἀγγλικώτατα ταξινομημένης βιβλιοθήκης καὶ πολιτικοῦ ἀρχείου ἐκ τοῦ ὁποίου ἀντλεῖ τὸ ἀνεξάντλητον καὶ ἐξόχως ἐνδιαφέρον ὑλικὸν τῶν ἀπὸ τοῦ 1878 Ἀπομνημονευμάτων του, ὧν χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν «Ἀλήθειαν». «Τ' Ἀπομνημονεύματα ταῦτα ὧν ἕως τώρα ὁ κ. Λεβίδης ἔχει συγγράψει περὶ τοὺς ὀκτὼ ὀγκώδεις τόμους θ' ἀποτελέσουν ἡμέραν τινα πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν τοῦ τόπου ἱστορίαν τῆς τελευταίας τριακονταετίας. Εἶνε δὲ ὁ κ. Λεβίδης ὁ μελετηρώτερος ἐκ τῶν πολιτικῶν μας.

Τὴν ὁρμήν του καὶ θέλησιν πρὸς δρᾶσιν μεταρρυθμιστικὴν ἔδειξε καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, κατορθώσας αὐτὸς κατόπιν τόσων ἀποπειρῶν νὰ συντελέσῃ τὴν ἀρξαμένην ἤδη μεταρρύθμισιν τῆς αἰθούσης τοῦ βουλευτηρίου. Ἐπίσης εἰς τὸν κ. Λεβίδη ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐν τῷ μεγάλῳ χρηματοκιβωτίῳ τῆς Βουλῆς ἀπὸ τοῦ 1844 καὶ 1864 κεκρυμμένων κειμηλίων τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἱστορίας, περὶ ἣν πλήρη ἰδέαν καὶ εἰκόνα ἔχουσιν ἐπίσης οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἀληθείας».

Πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ αὐτὴ ἀλλ' ἐπὶ εὐρυτέρας φυσικὰ ἀκτῖνος μεταρρυθμιστικὴ δρᾶσις θὰ διακρίνῃ τὸν κ. Λεβίδην, ὡς ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, πολλὰς ἔχοντα νὰ πατάξῃ ἀσχημίας καὶ καταχρήσεις ἐν τῇ διοικήσει καὶ εἰς πολλὰ νὰ ὀρθοτομήσῃ ἐφελκύων τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπιβάλλων τὸν σεβασμὸν ἐπὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας.

Ο κ. Γ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

Ἀθλητικὸς τὸ παράστημα ὅσον καὶ γλυκὺς τὸ ἦθος καὶ εὐπροσήγορος ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γ. Μπαλτατζῆς. Συνδυάζει μεγάλην μόρφωσιν διπλωματικὴν καὶ πεῖραν πρὸς τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ δράσῃ εἰς προαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα τῷ ἐνεπιστεύθησαν. Γαμβρὸς τοῦ ἀειμνήστου Μαυροκορδάτου καὶ συνεργάτης αὐτοῦ κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συνθήκης τοῦ 1897 ἠδυνήθη νὰ διΐδῃ εἰς τὸ βάθος τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων εἰς κρίσιμον τοῦ ἔθνους στιγμήν. Θεωρεῖται δὲ βέβαιον ὅτι ἡ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν παρουσία τοῦ κ. Μπαλτατζῆ θὰ σημειωθῇ διὰ σκοπίμου καὶ εὐρώστου ἐθνικῆς δράσεως.

Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν: Κατ' ἐξοχὴν φίλαθλος, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΙΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΔΑΙ ΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΡΙΚΩΔΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Τὰ ψεύδη τοῦ Σελιάμη

Ἐξ ὅλων τῶν μαρτυριῶν καὶ τῶν ἐξετάσεων καὶ τοῦ συνδυασμοῦ ὅλων τῶν γεγονότων τελείως ἐξακριβωθέντων ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀποδεικνύεται ἡ δολιότης τοῦ Σελιάμη, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀπεσταλμένος εἶχε σταλῆ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὅπως συναντήσῃ τοὺς λῃστὰς καὶ διαπραγματευθῇ μετ' αὐτῶν τὴν ἀπόλυσιν τῶν ξένων αἰχμαλώτων, προκύπτει δὲ τὸ ἐλεεινὸν καὶ ἄθλιον καὶ κατάπτυστον μέρος, τὸ ὁποῖον ὁ Σελιάμης διεδραμάτισεν εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὴν τετάρτην, ὅτε τὸ πρῶτον ὁ Σελιάμης μετέβη παρὰ τοῖς λῃσταῖς δὲν ἐνεφανίσθη καὶ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τούτου διετέλουν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπὸ τοῦ μοιράρχου Μοσχοβάκη γενομένου διαβήματος παρὰ τοῖς λῃσταῖς διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σελιάμη, τὸ νὰ μὴ παρουσιασθῇ δὲ οὗτος εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους εἶχε ἀκόμη καθῆκον νὰ ἐμψυχώσῃ διὰ τῆς παρουσίας του ἀποτελεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπιβαρυντικώτατον στοιχεῖον ἐνοχῆς κατὰ τοῦ Σελιάμη.

Ἐνῷ λοιπὸν οἱ λῃσταὶ τὸ ἑσπέρας τῆς τετάρτης ἀπῄτησαν ὡς ὅρον ἀπολύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς ἀμνηστείας καὶ διεμήνυσαν τοῦτο εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν αἰχμαλώτων, ὁ Σελιάμης ἐπανελθὼν τὴν ἑπομένην (Πέμπτην) εἰς Ἀθήνας καὶ παρουσιασθεὶς εἰς τὸν μοίραρχον Μοσχοβάκην ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ λῃσταὶ ἐζήτουν λύτρα 30.000 λίρας *καὶ τὴν ἀποφυλάκιαν δύο ἢ τριῶν συντρόφων των καὶ ὄχι τὴν ἀμνηστείαν!* Ἡ πρώτη αὕτη καὶ οὐχὶ ἡ μόνη ψευδὴς καὶ δολία ἀνακοίνωσις τοῦ Σελιάμη προς τὰς ἀρχάς.

Ὁ διερμηνεὺς Ἀνεμογιάννης κἀκεῖ λεπτομερῶς διηγεῖται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του πᾶν ὅ,τι ἀντελήφθη οὐδὲν καταθέτει περὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ Σελιάμη παρὰ τοῖς λῃσταῖς κατὰ τὴν τετάρτην, τοῦθ' ὅπερ βεβαιοῖ τὸ ἐν τοῖς προηγουμένοις γραφὲν ὅτι ὁ Σελιάμης ἀπέφυγε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην βεβαιοῖ ὅμως ὁ Ἀνεμογιάννης ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἀπολύσεως τοῦ λόρδου Μουνκάστερ (ἤτοι τὴν Πέμπτην) ἐνῷ εὑρίσκετο μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἐντὸς τῆς καλύβης (εἰς τὸ Κεραμίδι) ἤκουσαν ἄνθρωπόν τινα ἔξωθεν λέγοντα.

— Καπετὰν Τάκο, τὰ χρήματα εἶνε ἕτοιμα! Τὰ ἀποσπάσματα δὲν θὰ σᾶς πειράξουν!

Ποῖος πάλιν ἦτο ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁ Ἀνεμογιάννης δὲν λέγει διότι δὲν τὸν εἶδε Ἐβεβαιώθη ὅμως ὑπὸ τῆς ἀναρρίσεως ὅτι ἦτο ὁ Σελιάμης, ὁ ὁποῖος οὕτω διὰ δευτέραν φορὰν συνηντᾶτο μετὰ τῶν λῃστῶν τὴν Πέμπτην ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις.

Ὁ καπετὰν - τρακοσάρης!

Ὅταν εἰς Ἀθήνας ἐγένετο γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῶν λῃστῶν ὅτι οὗτοι θέτουν ὡς ὅρον τὴν ἀπονομὴν τῆς ἀμνηστείας ἡ προκληθεῖσα ἀνησυχία καὶ ταραχὴ μεταξὺ τῶν ἐπισήμων κύκλων ἦτο ἐννοεῖται ὄχι μικρά, διότι πάντες ἐγνώριζον ὅτι ἡ Κοβέρνησις δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν ν' ἀπονείμῃ ἀμνηστείαν εἰς λῃστας.

Ἐν τούτοις δὲν ἀπηλπίζοντο ὅτι ἠδύναντο νὰ πείσουν τοὺς λῃστὰς νὰ μὴ ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἀμνηστείαν δηλ. εἰς πρᾶγμα ἀδύνατον, ἀλλὰ ν' ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν λύτρων καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἐγγύησιν ἤθελον περὶ τῆς ἀσφαλείας των μέχρι τῶν συνόρων τοῦ κράτους. Πρὸς τοῦτο ἐκρίθη καλὸν νὰ σταλῶσι παρὰ τοῖς λῃσταῖς καὶ ἄλλοι — ἐκτὸς τοῦ Σελιάμη — ἀπεσταλμένοι καὶ τοιοῦτοι ἐξελέγησαν οἱ Λιάκος Χορμόβας καὶ Νάσος Ἰωάννου, οἱ ὁποῖοι πράγματι ἐξεκίνησαν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Πέμπτην. Οἱ δύο οὗτοι ἀπεσταλμένοι συνήντησαν εἰς Κηφισσιὰν τὸν Κ. Σελιάμην ἐπανερχόμενον ἤδη ἐκ Κεραμιδίου, ὅπου εἶχε συναντήσει τοὺς λῃστάς, καὶ τὸν παρέλαβον μαζύ των διὰ νὰ τοὺς δείξῃ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ἡ συμμορία.

Ὁ Σελιάμης πράγματι ἐδέχθη νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὸ λῃστρικὸν κρησφύγετον.

Ἅμα δὲ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐπλησίασαν εἰς Κεραμίδιον, ὁ Σελιάμης ἔθεσεν εἰς ξύλον κόκκινον μανδήλιον καὶ ἐφώναξε: «*Καπετὰν Γιώργη Τρακοσάρη!..*», ὅπερ οἱ δύο συνοδοιπόροι του ἐξέλαβον εἰς συνθηματικὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν λῃστῶν.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἀναφώνησιν ἐκείνην τοῦ Σελιάμη οὐδεμία ἀμέσως ἐδόθη ἀπάντησις· ὁ Σελιάμης ὅμως ἐπροχώρησε καὶ μετ' ὀλίγον τοὺς ἐκάλεσαν οἱ λῃσταὶ καὶ τοὺς εἰσήγαγον εἰς καλύβην, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο καὶ ὁ πρὸ μικροῦ μεταβὰς Γάκης Ζῖκος διαπραγματευόμενος μετὰ τῶν λῃστῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν αἰχμαλώτων.

Τότε δὲ διεξήχθη ἐκεῖ ἡ ἑξῆς χαρακτηριστικὴ σκηνή.

Ὁ Σελιάμης χαρεντιζόμενος μὲ τοὺς λῃστάς.

Ἐνῷ οἱ Λιάκος Χορμόβας, Νάσος Ἰωάννου καὶ Γάκης Ζῖκος προσπαθοῦν νὰ πείσουν τοὺς λῃστὰς ν' ἀποσύρωσι τὴν περὶ ἀμνηστείας ἀπαίτησιν, ὁ Σελιάμης ὄχι μόνον δὲν ἔλαβε μέρος τι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐστάλη, ἀλλ' ἐτραγωδοῦσε μετὰ τῶν λῃστῶν, ἐθώπευεν αὐτοὺς καὶ ἐθωπεύετο ἐπ' αὐτῶν, μεθ' ὧν ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἰδιαιτέραν ὅλως οἰκειότητα. Ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἔμπερτ Διονύσιος Δραγώνας βεβαιῶν ὅλα ταῦτα ἐν τῇ καταθέσει του προσέθεσεν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Σελιάμην συμπεριφορὰ τῶν λῃστῶν τῷ ἔκαμεν ἐντύπωσιν καὶ τὸν ἐθεώρησεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὡς προδότην.

Οἱ λῃσταὶ ἐννοεῖται παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν τριῶν ὡς ἀνωτέρω πιστῶν ἀπεσταλμένων ἐπέμενον εἰς τὴν ἀμνηστείαν. Ἐνῷ δὲ οἱ τρεῖς οὗτοι ἐπανελθόντες εἰς Ἀθήνας διηγήθησαν ἀκριβῶς πᾶν ὅ,τι εἶπον πρὸς αὐτοὺς οἱ λῃσταί, ὁ Σελιάμης, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἰδίαις αἰσθήσεσιν εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν ἀποτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τὴν ἐπιμονὴν τῶν λῃστῶν διὰ τὴν ἀμνηστείαν, τὴν ἐπιοῦσαν ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ μοιράρχου Μοσχοβάκη περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δευτέρας ἐπισκέψεώς του εἶπεν αὐτῷ πάλιν ψευδῶς καὶ δολίως ὅτι *ἔπεισε τοὺς λῃστὰς νὰ δεχθῶσι 25,000 λίρας καὶ ν' ἀποφυλακισθοῦν τρεῖς ἢ τέσσαρες ἐκ τῶν συντρόφων των!*»

Ἔνοχος ἀποσιώπησις

Ἀλλ' ἡ δολιότης τοῦ Σελιάμη κατεφαίνετο καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ καθόσον ἐνῷ ἐξετασθεὶς κατ' ἀρχὰς περὶ ἄλλων ἀντικειμένων καὶ διηγούμενος γεγονότα ἄσχετα πρὸς αὐτὸν ἀπήντησε «*τὴν ἑσπέραν τῆς ἑπομένης ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας ὅτε ἐγὼ ἐξ Ἀθηνῶν διευθυνόμην εἰς τοὺς λῃστὰς συνήντησα...*» καὶ παρακατιόν· «*τὴν ἑπομένην ἡμέραν τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πρωὶ ἦλθεν ἱππεὺς χωροφύλαξ καὶ μ' ἐπῆρεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀφ' ὅτου μ' ἔστειλαν νὰ εὕρω τοὺς λῃστάς...*»

Κατωτέρω ὁπόταν ἠρωτήθη ποῦ εὗρε τοὺς λῃστὰς πότε καὶ ποῖοι ἦσαν ἐκεῖ ἀπεσιώπησε τὰς συνεντεύξεις ἃς ἔλαβε μόνος μετὰ τῶν λῃστῶν καὶ διηγήθη τὴν τελευταίαν συνέντευξιν, καθ' ἣν παρόντος αὐτοῦ διεπραγματεύθησαν μετὰ τῶν λῃστῶν οἱ Ζῖκος, Χορμόβας κλπ. εἰπὼν, ὅτι ἡ διαπραγμάτευσις αὕτη ἐγένετο τὴν Τετάρτην ἐνῷ προφανῶς ἐγένετο τὴν Πέμπτην, ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων καὶ ἐκ τῆς ἀκολούθου περικοπῆς τοῦ ἀτυχοῦς Λόϋδ.

«*Πέμπτη, Κεραμίδι, Ἅγιος Ἰωάννης τὸ ἑσπέρας ἄφιξις Διονυσίου καὶ πρακτόρων ἐξ Ἀθηνῶν. Νυκτερινὴ σκηνὴ διαπραγματεύσεις εἰς τὴν μίαν ἄκραν (τῆς καλύβης) διασκέδασις εἰς τὴν ἄλλην*».

Εἰς τὸν Ὠρωπὸν

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν Παρασκευὴν (3ην Ἀπριλίου) ἀνέτειλεν λαμπρὸς ἥλιος καὶ ἡ ἄψις τῶν χιονολεύκων ὀρέων τῆς ἔναντι Εὐβοίας κατέθελγε τοὺς ἀτυχεῖς αἰχμαλώτους.

Οἱ λῃσταὶ ἀπεφάσισαν τότε ν' ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸ Κεραμίδι καὶ νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὴν Σκάλαν Ὠρωποῦ. Εἶχον ἤδη λάβει τὴν ἀπάντησιν τῶν πρέσβεων, ἡ ὁποία τοὺς ἐξησφάλιζεν ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀποσπασμάτων. Ἠγόρευσαν λοιπὸν ἵππους τινὰς καὶ ἡμιόνους διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν τῶν αἰχμαλώτων καὶ τὴν ἄνετον ὁδοιπορίαν αὐτῶν καὶ ἐτέθησαν εἰς κίνησιν. Ὁ Ἔρμπερτ καὶ ὁ Μπόϋλ ἵππευσαν λευκοὺς ἵππους καὶ ὁ Βάϊνερ μέλαν. Εἰς τὴν στενωπὸν τῆς Δεκελείας ἡ λῃστρικὴ συνοδεία ἀντιμετωπίσθη αἴφνης μὲ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα τὸ ὁποῖον ἀνησύχησεν τοὺς λῃστάς, οὗτοι τότε ἀπέστειλαν ἀμέσως τὸν Ἀνεμογιάννην μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἔρσκιν καὶ τὸ ἀπόσπασμα τοὺς ἀφῆκεν ἐλευθέραν τὴν διάβασιν.

Ἄλλο ἐπεισόδιον δὲν ἠνώχλησεν τὴν πορείαν των καὶ οἱ λῃσταὶ μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἔφθασαν μετά τινας ὥρας εἰς Μορ-

* Ἴδε προηγούμενα ἀπὸ 13 Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν.

κόπουλον, ὅπου ὁ δήμαρχος μετὰ τῶν κατοίκων προειδοποιημένοι ἐξ Ἀθηνῶν τους ὑπεδέχθησαν φιλοφρόνως. Μετὰ μικρὰν ἐν Μαρκοπούλῳ ἀναύπαυσιν καθ' ἣν ἔφαγαν αὐγὰ τηγανητὰ οἱ λῃσταὶ ἐξεκίνησαν πάλιν καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔρθασαν εἰς τὴν Σκάλαν τοῦ Ὠρωποῦ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. — Νέα διαβήματα τῆς Κυβερνήσεως. — Ἀποστολὴ τοῦ Συνταγματάρχου Θεαγένους παρὰ τοῖς λῃσταῖς. — Ἄφιξις τοῦ Νόελ μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀρχιλῃστοῦ εἰς Ὠρωπόν. — Ὑποπτος διαγωγὴ τοῦ τοῦ Νόελ — Τί ἐπρότεινεν ὁ τελευταῖος. — Αἱ προτάσεις τοῦ Θεαγένους. — Οἱ ἀρχιλῃσταὶ ἀνένδοτοι. — Ἐπιστολαὶ τῶν αἰχμαλώτων εἰς Ἀθήνας — Οἱ λῃσταὶ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν! Τραγικὴ ἐξέλιξις. — Στρατὸς εἰς Κακοσάλεσι.

—

Μὲ τὴν πρόοδον τῆς ἀφηγήσεως θὰ δημοσιευθοῦν καὶ αἱ φωτογραφίαι τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν φονευθέντων καὶ συλληφθέντων λῃστῶν.

—

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. — Τὰ προηγούμενα φύλλα τὰ περιέχοντα τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν τραγῳδίαν τοῦ Δείλεσι δίδονται δωρεὰν ἐκ τῶν γραφείων μας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσι πλήρη τὴν σειρὰν τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου γεγονότος.

Ο κ. ΚΥΡΙΑΚ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΚΡΙΝΩΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Εἰς δημοσιογράφους ἐπιοκεφθέντας τὸν ἕτερον τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυριακούλην Μαυρομιχάλην καὶ ἐρωτήσαντας αὐτὸν πῶς κρίνει τὴν συντελεσθεῖσαν κυβερνητικὴν μεταβολήν, ὁ ἔντιμος ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴς ἀπήντησεν ὧδε: ζωγραφίσας εἰς πιστὴν εἰκόνα τὴν κομματικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν καὶ ἐπικρίνας μετὰ λόγου τὰ γενόμενα.

— **Ἀληθῶς καθ' ἣν** στιγμὴν ἡ ἀπὸ τόσου χρόνου διαφημιζομένη ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις ἐφαίνετο καὶ πάλιν δι' ἑκατοστὴν ἴσως φορὰν ὁριστικῶς ματαιωθεῖσα, αἴφνης ἐγείρεται ἐκ τῆς τέφρας καὶ μᾶς λέγει: ἰδού με!

Εἶνε λοιπὸν φυσικὸν ἕκαστος νὰ ἐρωτᾷ ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον καὶ σεῖς, τὴν στιγμὴν ταύτην ἐρωτᾶτε, καὶ εὔλογον εἶνε ἕκαστος νὰ προσπαθῇ νὰ μάθῃ ποίαν ἔννοιαν καὶ ποίαν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ συντελεσθεῖσα — τέλος πάντων! — πολυθρύλλητος ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις, ἡ ἀπὸ ἔτους σχεδὸν πᾶσαν πρωΐαν ἀπειλοῦσα καὶ καταβασανίζουσα τὸ Ἑλληνικὸν καὶ οὐδέποτε λαμβάνουσα σάρκας καὶ ὀστᾶ.

Καὶ ἕκαστος, λέγω, διερωτᾷ: ἡ ὑπουργικὴ αὕτη μεταρρύθμισις εἶνε ταχα πρᾶξις πολιτικὴ ἢ μήπως εἶνε μόνον πρᾶξις καθαρῶς οἰκογενειακή; Ἡ ἀμφιβολία ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομίζομεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται.

Καὶ ἐξηγοῦμαι.

Πάντες γνωρίζομεν ὅτι ὅταν ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς πλῆρες ὑπῆρχε τὸ τεκμήριον τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς τε Βουλῆς καὶ τοῦ Στέμματος πρὸς τοὺς παραιτηθέντας ὑπουργούς. Ἔκτοτε δὲ δὲν προέκυψεν οὐδὲν σημεῖον ἁπτὸν ἢ ὁρατόν, οὐδὲν πολιτικὸν γεγονὸς ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα προκαλοῦσιν ἐν τῷ ἅμα καὶ δικαιολογοῦσιν οἱανδήποτε ὑπουργικὴν ἀντικατάστασιν. Καθόσον οὐδεμία οὐδενὸς τῶν ὑπουργῶν ἐξεδηλώθη διαφωνία εἴτε πρὸς τὸ Στέμμα εἴτε πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ Βουλὴ καὶ οἱ παλαιοὶ Ὑπουργοί.

Καὶ ἀφοῦ τὸ τεκμήριον τοῦτο τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς τότε ὑπουργοὺς ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον καθ' ὁλοκληρίαν καὶ οὕτωσεὶ παρακολουθοῦν τοὺς καθαιρεθέντας ὑπουργούς, πῶς προέβησαν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν καὶ μάλιστα *en bloc*;

Διότι πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ἑνὸς ἔστω καὶ δύο προσώπων, ἀλλὰ πρόκειται περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως — πλὴν ἑνὸς — ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ὑπευθύνου μηχανῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πολὺ διαφέρει ἀπὸ ἄλλας παρομοίας περιπτώσεις.

Λέγομεν λοιπὸν ὅτι τὸ τεκμήριον τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὑπουργοὺς ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον πλήρως, καθόσον ἐὰν θελήσωσι νὰ ἰσχυρισθῶσι τὸ ἐναντίον, τότε ὀφείλουσιν ἀμέσως νὰ μᾶς εἴπωσι ποῖα εἶνε τὰ σοβαρὰ αἴτια καὶ ποῖα τὰ βαρυσήμαντα ἐκεῖνα γεγονότα, ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς, τὰ προκαλέσαντα ὅμως τὴν ἀλλοίωσιν τῶν ὑφισταμένων σχέσεων πρὸς τὰς μεγάλας τοῦ Κράτους ἐξουσίας, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν συνεπῶς ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἔπρεπε ν' ἀναβάλωσι μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου πᾶσαν μεταβολήν, ἢ ὤφειλαν νὰ καλέσωσιν ἀμέσως τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Ἔθνους ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἦσαν ὑποχρεωμένοι ἄνευ ἀναβολῆς νὰ λογοδοτήσωσιν, ἐκθέτοντες τὰ πράγματα, ἵνα οἱ νέαι ὑπουργοὶ οἱ ταχὺν ἐστερημένοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, λάβωσι καὶ αὐτοὶ τὸ ἀπαραίτητον κοινοβουλευτικὸν βάπτισμα, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν δύνανται νὰ εἴπωσιν ὅτι εὑρίσκονται ἐν τάξει ἀπέναντι τοῦ πολιτεύματος.

Πράττοντες ὅμως ὅ,τι ἔπραξαν, εὐλόγως δύνανται νὰ κατηγορηθῶσιν ὅτι εἰσὶ διατεθειμένοι — ἐπωφελούμενοι ἀκριβῶς τῆς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς — νὰ κυβερνήσωσιν ἄνευ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ χρίσματος ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους μῆνας, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι ἐνόμισαν ὅτι τοῦτο συνέφερεν εἰς τὸ

Ἡ μεταρρύθμισις ἔχει οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα.

Καὶ ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑφίσταται ζήτημα πολιτικὸν διότι τοῦτο οὐδαμοῦ ἐφάνη, τί μένει;

Τὸ οἰκογενειακὸν ζήτημα.

Ἐγένετο δηλαδὴ μεταρρύθμισις ὑπουργική, πρὸς ἐξοικονόμησιν κομματικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἀναγκῶν, εἴτε διότι εἶχον ὀθῇ ὑποσχέσεις μὴ ἐκτελεσθεῖσαι, εἴτε διότι ἠπειλοῦντο μεταστάσεις, εἴτε δι' ἄλλους λόγους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἀγνοοῦμεν.

Δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν; ὅτι δὲν ἔχομεν μεταρρύθμισιν πολιτικὴν ἀλλὰ μεταρρύθμισιν οἰκογενειακήν.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν; Ἔπρεπε τάχα νὰ ἐπιτραπῇ ἀντικατάστασις ὁλικὴ τοῦ ὑπουργείου, ἀπούσης μάλιστα τῆς Βουλῆς, καὶ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς ἐπίλυσιν ζητημάτων καθαρῶς προσωπικῶν, ἥκιστα δὲ πολιτικῶν;

Ἀπροκαλύπτως ἀπαντῶμεν: Ὄχι!

Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πλειότερον ὅλων μᾶς λυπεῖ εἶνε ὅτι ἐνῷ τὰ οἰκογενειακὰ ταῦτα μαγειρεύματα δὲν φέρουσι τὰ ἀναπόσπαστα ἴχνη τῆς κοινοβουλευτικῆς σφραγῖδος, ἐμείωσαν ἐν τούτοις οὐσιωδῶς τὸ κῦρος, ὄχι μόνον ἐκείνων οἵτινες ἀπῆλθον, ἀλλὰ προκαταβολικῶς καὶ ἐκείνων οἵτινες προσῆλθον, πάντων δ' αὐτῶν τὰ ὀνόματα καὶ ἡ φιλοτιμία ἐρρίπτοντο ἀνὰ ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἀστόργως εἰς τὴν βορὰν τῆς πολιτικῆς φαλαίνης!

Δὲν εἶνε δὲ δυνατὸν καθ' ἡμᾶς νὰ ὑπάρχῃ μεγαλειτέρα ζημία. Καθόσον τὸ κῦρος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν εἶνε κεφάλαιον πολυτιμότατον διὰ τὸν τόπον, καὶ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ κύρους τούτου δὲν ζημιοῖ μόνον τὰ κόμματα, ζημιοῖ πρωτίστως τὴν πολιτείαν.

Τὸ ἔργον τοῦ νέου Ὑπουργείου

— Καὶ τὸ νέον ὑπουργεῖον κ. Πρόεδρε;

— Τὸ νέον ὑπουργεῖον κατόπιν λίαν ἐπωδύνου τοκετοῦ, εἶδεν ἐπὶ τέλους τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, μεταξὺ δακρύων καὶ χαρᾶς φῶς ὀλίγον σκοτεινόν, καθόσον οὐδαμοῦ ἐφάνη ἀκόμη ἡ θορυβωδῶς προαγγελθεῖσα λαμπὰς τῶν μεγάλων μεταρρυθμίσεων.

Χωρὶς ὅμως νὰ θελήσωμεν νὰ ἀποθαρρύνωμεν ἢ νὰ λυπήσωμεν οὐδένα — τοσοῦτῳ μᾶλλον καθόσον μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν συγκαταλέγονται πρόσωπα λίαν συμπαθῆ εἰς ἡμᾶς — καὶ ἐνῷ ποθοῦμεν ἄνευ πάθους ἵνα οἱ νέοι ὑπουργοὶ μὴ ἀποτύχωσιν εἰς τὸ ἔργον των, δικαιούμεθα ἐν τούτοις νὰ εἴπωμεν ὅτι μεγάλα πράγματα δὲν προσδοκῶμεν, καὶ ἕνεκεν τῆς καταστάσεως τῆς πλειονοψηφίας, ἀλλὰ καὶ διότι μέχρις ὥρας εἴδομεν ἀληθῶς μεταβολὴν προσώπων, δὲν εἴδομεν ὅμως τὰ χαρμόσυνα προανακρούσματα τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων.»

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἀκολούθως ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τῆς στάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως τονίσας ὅτι ἀείποτε ἐξεδήλωσεν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν νὰ συμπράξῃ μετὰ τῆς ἄλλης ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ προσέκρουσε πάντοτε ἐναντίον ἀκράτων ἐγωϊσμῶν. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ὑπ' αὐτὸν κόμμα ἐννοεῖ νὰ διατηρήσῃ πλήρη τὴν αὐτοτέλειαν αὐτοῦ, στέργον πάντοτε τοὺς κοινοὺς ἀντιπολιτευομένους ἀγῶνας, ἀλλ' ἀποκρούον κατηγορηματικῶς πᾶσαν ἀφομοίωσιν, «μετὰ τῆς ἄλλης ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀποφεύγον τὰ πειράματα καὶ τὰς γνωστὰς θυσίας τοῦ προσφάτου παρελθόντος καταδειχθείσας ἄλλως ἀνωφελεῖς.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἐπεῖπεν ὁ κ. Μαυρομιχάλης ὅταν, οὕτως ἢ ἄλλως κληθῶμεν οἱ πάντες ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου Κριτοῦ, ἡμεῖς τουλάχιστον θέλομεν θέσει τὰ ζητήματα σαφῶς καὶ καθαρῶς, ὡς συνεθίζομεν καὶ ὡς ἐμπρέπει εἰς ἄνδρας πολιτικούς, μὴ ἀσχολουμένους διὰ τὸ ἄτομόν των.

Καὶ τότε ὁ τόπος ἂς δηλώσῃ ὑπὸ τίνος ἐννοεῖ κατὰ προτίμησιν νὰ κυβερνηθῇ. Πλειότερον τούτου δὲν δυνάμεθα ἀλλ' οὐδὲ συμφέρει νὰ πράξωμεν».

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Οἱ μαθηταὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Μεσολογγίου μετὰ τῶν Δημοδιδασκάλων των

(Φωτ. Χρυσανθοπούλου).

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι

Αὔριον Δευτέραν ἄρχονται ἐν Λονδίνῳ οἱ Διεθνεῖς ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες οἱ ὁποῖοι θέλουν διαρκέσει δέκα πέντε ἡμέρας. Πλέον τῶν δισχιλίων ἀγωνιστῶν θὰ λάβουν μέρος ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἰς τὴν εὐγενῆ παλαίστραν τῆς ρώμης καὶ τοῦ θάρρους. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Ἄγγλοι ὁ κατ' ἐξοχὴν νεώτερος ἀθλητικὸς λαὸς θὰ φιλοτιμηθοῦν νὰ φανοῦν κατὰ τὴν Διεθνῆ ἐπίσημον αὐτὴν δοκιμὴν τὴν γενομένην εἰς τὴν χώραν των ἀντάξιοι τῆς φήμης των. Ἐκτὸς ἐὰν ἀκριβῶς καθὼς ὁ λαὸς τοῦ μύθου ἀναπαυόμενοι ἐπὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως τῆς ὑπεροχῆς των νικηθοῦν ἀπὸ τὰς χελώνας τῶν ἄλλων λαῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν προασκηθῆ καταλλήλως ἵνα ἀντιμετωπίσουν τοὺς γίγαντας τοῦ ἀθλητισμοῦ. Διότι ὡς χελώνας ὄντως θεωροῦσιν οἱ Ἄγγλοι πάσας τὰς ἄλλας χώρας σχετικῶς μὲ τὰς ἀθλητικὰς προόδους τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς φυλῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἡ σωματικὴ ἄσκησις ἀποτελεῖ ὁλοκληρωτικὸν μέρος τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς.

Οἱ φετεινοὶ ἀγῶνες κατ' ἀπόφασιν τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς συνέπιπτε νὰ γείνουν ἐν Ρώμῃ Ἀλλὰ τῶν Ἰταλῶν ἐκφρασάντων τὴν ἀμφιβολίαν πρὸ δύο ἐτῶν ὅτι θὰ ἦσαν ἕτοιμοι διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν κατὰ τὸ 1908, πρωτοβουλίᾳ τοῦ λόρδου Δέμπροφ λαβόντος τὴν ὑψηλὴν συγκατάθεσιν τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθη εὑρισκόμενον τότε ἐν Ἀθήναις, ἡ Ἀγγλικὴ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ ἀπήλλαξε τῆς εὐθύνης της τὴν Ρώμην καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τοὺς ἀγῶνας κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν εἰς Λονδῖνον.

Οἱ Ἄγγλοι θεωροῦν κατόρθωμα καὶ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουν ἄδικον ὅτι ἠδυνήθησαν εἰς τόσον μικρὸν χρονικὸν διάστημα νὰ παρασασκευθοῦν διὰ ἔργον τόσον μεγαλεπίβουλον.

Καὶ ὄντως, μόνον ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Σταδίου ὁλόκληρον ἐκ σιδήρου, ἐστοίχισε 85,000 λίρας δηλαδὴ φρ. 2.215.000 ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῆς ἐπιπλώσεως, ἀφοῦ μόνον τοῦ ἀποδυτηρίου ἡ ἐπίπλωσις ἐστοίχισε 300 λίρας. Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ Σταδίου εἶνε 340,283 τετραγωνικοὶ πόδες. Ἐντὸς τοῦ Σταδίου περιέχεται πελωρία δεξαμενὴ 330 ποδῶν μήκους 50 πλάτος καὶ βάθους εἰς τὸ κέντρον 14 ποδῶν. Ἵνα γεμισθῇ ἡ δεξαμενὴ ἀπαιτεῖ 400,000 γαλόνια νεροῦ Ἡ πελώριος δεξαμενὴ χρησιμεύει διὰ τοὺς κολυμβητικοὺς ἀγῶνας.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ Σταδίου ὑπάρχει ὑπερμεγέθης χλοασμένη κονίστρα 235 ὑαρδῶν μήκους καὶ 100 πλάτους. Πέριξ δὲ ὑπάρχει ἕνας στῖβος

24 ποδῶν πλάτους διὰ τὸν δρόμον τοῦ ὁποίου τρεῖς γῦροι ἀποσελοῦν ἓν μίλλιον· ἐσώτερον ἕναν στερεώτατον στῖβον διὰ τὰ ποδήλατα 640 ὑαρδῶν μήκους καὶ 35 ποδῶν πλάτους. Τοῦ Σταδίου ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο πέρυσι τὸν Αὔγουστον. Τὸ Ἀγγλικὸν Στάδιον ἂν καὶ ἡ οἰκοδομὴ ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ ἡμέτερον εἶνε μεγαλειτέρων διαστάσεων δυνάμενον νὰ περιλάβῃ περὶ τοὺς 100 χιλ. θεατάς, δὲν ἔχει τὸ αὐτὸ σχῆμα ὃν μᾶλλον ὠοειδὲς μὲ περισσοτέρους στίβους καὶ δεξαμενάς, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἐννοεῖται τὴν ἁρμονικὴν καὶ κλασικὴν ὡραιότητα τοῦ καλλιμαρμάρου Ἀθηναϊκοῦ.

Θὰ τελεσθοῦν εἰς τὸ Λονδίνειον Στάδιον πάντες οἱ κλασικοὶ ἀγῶνες καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων ὅσοι δὲν εἶνε ἰδιαίτεροι εἰς μίαν χώραν, καθὼς τὸ Κρίκετ ἐπὶ παραδείγματι.

Εἶνε περίεργον ὅτι μόλα ταῦτα παρ' ὅλας τὰς προόδους τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ ἁρμονικὸν κάλλος τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ Σταδίου, ὁ Μαραθώνειος δρόμος ὁ ὁποῖος θὰ ἐπαναληφθῇ ἐφέτος ἐν Λονδίνῳ (ἀπὸ τὸ Ροαγιὰλ Παρ ἕως εἰς τὸ Στάδιον 25 1/2 μίλλια) εἶνε τὸ ἀγώνισμα τὸ ἐνδιαφέρον κατ' ἐξοχὴν τὸ διεθνὲς κοινόν. Ἐδήλωσαν δὲ ὅτι θέλουν λάβει μέρος εἰς αὐτὸ ὑπὲρ τοὺς ἑξήκοντα ἀγωνιστάς!

Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἡμέτεροι παρ' ὅλην τὴν παγκοσμίαν σύρρευσιν ἀγωνιστῶν, εἶνε ἀρκούντως θαρραλέοι μὴ ἀπελπιζόμενοι δι' ἐνδεχομένων τὴν νίκην. Εὐχόμεθα ἐκ καρδίας ἵνα τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα δρέψῃ νεωτέρας δάφνας εἰς τὸ πεδίον τοῦ ἀθλητισμοῦ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἀγλαΐσμα τοῦ ἀρχαίου καὶ πάντοτε νεάζοντος πολιτισμοῦ τῶν προγόνων του.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Ἡ σύστασις τοῦ φίλου.

Ὁ ὑπάλληλος. (Εἰσερχομένος εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ καταστηματάρχου). Ἕνας κύριος διάλεξε τὸ ὡρολόγιον αὐτό. Πόσον νὰ τοῦ τὸ περάσω;

Ὁ καταστηματάρχης. Ἑκατὸ φράγκα.

Ὁ ὑπάλληλος. Ἀλλά, κύριε, σᾶς ἐρώτησα διότι ὁ ἀγοραστὴς ἦλθε συστημένος ἀπὸ τὸν κ. Φίλιον τὸν φίλον μας.

Ὁ καταστηματάρχης. Αἴ! τότε ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα. Πές του ὅτι τὸ ὡρολόγιον αὐτὸ πωλεῖται 200 φράγκα, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι συστημένος ἀπὸ τὸν κ. Φίλιον τοῦ τῷ πραχωροῦμεν μὲ μόνον 150. Ἀλλὰ τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ εἰπῇ εἰς κανένα αὐτὴν τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν τοῦ κάνομεν ἐξαιρετικῶς χάριν τοῦ κ. Φίλιου.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἀγοραστὴς ἐπλήρωσε τὰ 150 φράγκα εὐγνωμονῶν εἰς τὸν κ. Φίλιον !!!!

Καϋμένε Γιάννη!

Μία κυρία ἀπὸ τὰς χειραφετημένας, μία ζωόφιλος ἔχει ἕνα μικρὸν παπαγάλλον ποῦ ἀγαπᾶ πολὺ καὶ ἕνα σύζυγον ποῦ δὲν ἀγαπᾶ πολύ. Μίαν ἡμέραν ὁ σύζυγος ἐνῷ διεσκέδαζε μὲ τὸν παπαγάλλον ἐξάγει σπαρακτικὴν φωνήν·

— Τί τρέχει, Γιάννη;

— Ὁ παπαγάλλος αὐτός.... ἐφώναζεν ὁ δυστυχὴς βαρέως πονῶν.

— Τί; ἐκτύπησες, τίποτε, τὸ ἀγαπητό πουλί;

— Ὄχι τὸ ἀγαπητὸ πουλὶ μοῦ ἔφαγε ἕνα κομμάτι δάκτυλο.

— Θεέ μου! ἐλπίζω νὰ μὴ σοῦ τὸ ἔβγαλε ὅλο κατάρριζα. Ξέρεις ὅτι ἐκεῖνος ποῦ μοῦ ἐπώλησε τὸν παπαγάλλον μὲ ἐσύστησε νὰ μὴ τὸν ἀφίνω νὰ τρώγῃ διόλου κρέας, κατ' οὐδένα λόγον....

Ὁ καλὸς μουστερής.

Ἕνας Ἄγγλος ζυθοπατέρας ἔκανε κάθε τόσο καὶ ἐπίσκεψι σὲ μιὰ γνωστή μου μπυραρία διατάσσων συχνά.... τὰ ἴδια. Ἀλλ' εἶχε τὴν ἀδυναμίαν ὁ φίλος νὰ πίνῃ εἰς τὴν ἴδια κασσιτερένια κοῦπα του. Μιὰ φορὰ ποῦ σὰν πάντα διέταξε τὴν μπῦρα, μὲ τὴν σύστασι «πρόσεχε νὰ μοῦ φέρῃς τὴν ἴδια μου τὴν κοῦπα» ἡ ὑπηρέτρια τοῦ εἶπε.

Μείνατε ἥσυχος· Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ λάθος μὲ τὴν κοῦπα σας·

— Πῶς τοῦτο;

— Τὴν γνωρίζω ἀπὸ τὸ μανίκι ποῦ εἶναι πάντα ζεστὸ (ἀπὸ τὴν πολλὴν χρῆσιν).

«ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ»

— *Ποῖοι λέγονται ἄνθρωποι προκατακλυσμιαῖοι;*

— *Οἱ λέγοντες: Ἔπειτα ἀπὸ μᾶς ἂς ἔλθῃ ὁ Κατακλυσμός!*

—

Εἰς τὰ κοινὰ λουτρά.

Ἡ σύζυγος. *Καὶ ἂν μ' ἔβλεπες εἰς κίνδυνον νὰ πνιγῶ τί θὰ ἔκαμνες;*

Ὁ σύζυγος. *Θεέ μου! Θὰ ἐτραβιόμουνα μακρὰν διὰ νὰ μὴ ἰδῇ ἡ τρυφερά μου καρδία τοιοῦτον σπαραξικάρδιον θέαμα. ἀγαπητή μου.*

—

Τὸ ἐπιζήμιον τῆς γραφῆς.

Ὁ Δίων Κανονιέρης παρουσιάζεται μὲ ἓν συναλλαγμά του πρὸς ἐξόφλησιν καὶ ἡ Τράπεζα δὲν τὸ δέχεται φυσικά.

Πῶς, λέγει ὁ Κανονιέρης. Τὸ χαρτὶ αὐτὸ ἄξιξε πρὸ ὀλίγου μισὴ δραχμή· ἔβαλα τὴν ὑπογραφή μου καὶ δὲν ἀξίζει τίποτε! Νὰ ἡ ὠφέλεια τῆς γραφῆς!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἀτμοπλοίου "ΜΩΡΑΪΤΗΣ,,

Πρὸς τὸν κύριον

Δημήτριον Βογιαζίδην

Κυβερνήτην τοῦ ὑπερωκεανείου ὁ «Μωραΐτης»

Ἀξιότιμε Κυβερνῆτα,

Καθ' ἣν στιγμὴν μέλλομεν νὰ ἀποβιβασθῶμεν, καθῆκόν μας θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας διὰ τὰς εὐγενεῖς περιποιήσεις ἃς εὑρεστήθητε νὰ μᾶς ἐπιδαψιλεύσητε καθ' ὅλον τὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας πλοῦν καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ κάθαρσιν.

Ἡ συνήθως μονότονος καὶ ἄχαρις παραμονὴ ἐνταῦθα ἐκαρυκεύθη διὰ τοῦ μειλιχίου, εὐπροσηγόρου καὶ εὐγενοῦς ὑμῶν τρόπου, κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ ὅλου τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγάς σας προσωπικοῦ.

Ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1908

Οἱ ἐπιβάται

Γ. Γερολιμάτος Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, Κ. Ἀλεξανδρίδης, Ι. Κολοκοτρώνης, Γ. Κόκκαλης, Σ. Κοσμίδης, Ἀλέξ. Α. Χρυσοχοΐδης, Σ. Σαρισάκης, Α. Ξενοφῶν, Μαρία Ξενοφῶντος, Κ. Καστόρχης, Γ. Μανοῦσος, Π. Κ Ἀνιτσᾶς, *B. Robitsehells*, Εὐσταθία Β. Σταϊκοπούλου, Α. Καβακλῆς, Πολυξένη Σ. Ἀντίππα Ἀθ. Νικολόπουλος, Α. Βασιλείου, *Christos Christodulides*, Ι. Φακῆς, Δ. Κωστοῦρος, Ν. Μαράτος, *C. Dew*, Γ. Ν. Χαϊτζάλης, Σ. Γουλιέλμος, Ν. Γ. Σαρτσέντος, Β. Κ. Κλωστερίδης, Χαρίκλεια Κλωστερίδου, Τρ. Παπουτσάκης, Γ. Ν Χατζόπουλος, Γ. Τριανταφυλλάκος, *Michel Perrichon*, Ἀθ. Μολοχάδης, Ν. Κόκκαλης, Γ. Ν. Βοΐλας, Κ. Α. Χατζηδάκης, Ι. Καραουσάνης, Σωκρ. Ροῦσσος, Π. Α. Μαζαράκης μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὑπείκοντες εἰς τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν ὑπὸ πολλῶν ἀναγνωσιῶν μας δίδομεν εἰς τὴν στήλην ταύτην τὰς κυριωτέρας εἰδήσεις τῆς ἑβδομάδος αὐστηρῶς ἐλεγχομένας.

★ Τὸ Σάββατον τὸ ἑσπέρας ὡρκίσθησαν οἱ νέοι ὑπουργοὶ Λεβίδης Ἐσωτερικῶν, Γούναρης Οἰκομικῶν, Μπαλτατζῆς Ἐξωτερικῶν, Στάης Παιδείας, Στεφάνου Δικαιοσύνης, Ἐμπειρίκος Ναυτικῶν.

★ Μένει ἀκόμη ἄλυτον τὸ ζήτημα τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου Πειραιῶς. Οἱ Σύμβουλοι διατελοῦν ἐν ἰσοψηφίᾳ, καὶ ἐν γένει, ὡς φαίνεται, ἡ ἰσορροπία τῶν ἀντιθέτων μερίδων παρακωλύει τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου.

★ Ἡ Σαμιακὴ Συνέλευσις (ἡ Κοπασιακὴ Συνέλευσις ἡ παρανόμως ἐκλεγεῖσα) ἔστειλε ὡς ἦτο ἐπόμενον πρὸς τὸν Σουλτᾶνον τηλεγράφημα συσταῖνον τὴν τιμωρίαν τῶν ὑποκινητῶν(!) τῶν ταραχῶν καὶ τὴν παραμονὴν ἐν τῇ νήσῳ τουρκ. στρατοῦ. Ἐκ τῆς εἰδήσεως ταύτης δυστυχῶς ἀναφαίνεται ὅτι ἐξ ἰδίων τὰ βέλη· Καὶ ὅτι ὁ Κοπάσης εἶχε συμμάχους ἐντοπίους προδίδοντας τὰ κοινὰ χάριν προσωπικῆς φιλοδοξίας.

★ Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Βέλος» εὑρισκόμενον ἐν Χάβρῃ ἵνα παραλάβῃ τὰ πυρομαχικά του διευθύνεται εἰς τὸν Πειραιᾶ.

★ Ἡ ἀναθεωρητικὴ τοῦ προγράμματος ἐπιτροπὴ τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπαρουσίασε τὴν ἔκθεσίν της. Ἐὰν ἐξαιρέσῃ τις τὴν γνώμην ὅτι ὅλα τὰ μαθήματα πρέπει νὰ ἔχουν τὸν ἴδιον συντελεστὴν κατὰ τὰ ἄλλα ἡ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν βελτίωσιν φέρει εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ προγράμματος.

★ Διὰ τὴν κατασκευὴν νέων λεβήτων διὰ τὴν Ἀμφιτρίτην, ἐκηρύχθη διεθνὴς συναγωνισμὸς εἰς ὃν ἐννοεῖται δύνανται νὰ λάβουν μέρος καὶ τὰ ἐργοστάσια Πειραιῶς.

★ Ὑπεβλήθησαν προτάσεις κατασκευῆς ἠλεκτρικοῦ Τραμ ἀπὸ Πύλης Ἀδριανοῦ μέχρι Φαλήρου διὰ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, ἀντὶ 10 μόνον λεπτῶν εἰσητηρίου.

★ Οἱ τέσσαρες ἐπιτυχόντες ἔμμισθοι πάρεδροι θέλουσι τοποθετηθῆ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα Πατρῶν, Τριπόλεως, Καλαμῶν καὶ Μεσοκογγίου.

★ Εἰς τὸν δῆμον Ὠρωπίων καὶ εἰς τὴν Ἠλείαν τουρκαϊαὶ ἐκραγεῖσαι κατέστρεψεν εἰς τὸ πρῶτον μέρος περὶ τὰς 5 χιλιάδας πεύκας καὶ εἰς τὸ δεύτερον 30 στρέμματα πευκῶν καὶ ἄλλων δένδρων! Εὖγε εἰς τὴν ἐνοχὴν ἢ ἀμέλειαν!!!

★ Διωρίσθη Νομάρχης Καρδίτσης ὁ κ. Νικι Τσιριμῶκος.

★ Ἡ κόμησσα Ριανκοὺρ εἶχε προσφέρῃ τὸ 1902 5000 δραχμὰς δι' ἀνέγερσιν ἐστιατορίου τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ α' πεζικοῦ συντάγματος. Ὁ τύπος ἐξέφρασεν ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ποσοῦ. Ὁπωσδήποτε ἐρωτῶμεν διατί δὲν ἐχρησιμοποιήθη μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν σκοπόν του;

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Ἐρώτησις: Δύο μητέρες διέθησαν ἅπαξ ἕνα ποτάμιον μὲ τὸ τέκνον της ἑκάστη ἀλλ' ἦσαν τὸ ὅλον τρεῖς. Πῶς συνέβη τοῦτο καὶ ποῖαι εἶνε;

(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κας' Ἀγγελικῆς Β. Παπαγεωργίου. (Βραχνέϊκα-Πατρῶν).

Λύσεις δεκταὶ μέχρι 12 Ἰουλίου.

Ἔπεται περιεργοτάτη σειρὰ διαγωνισμῶν μετὰ χρηματικῶν βραβείων κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα.

★ Εἰς τὴν νῆσον Μπεριζάνι πλησίον τῆς Ὀδησσοῦ ὑποθέτομεν ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖον ἑλληνικὸν χωρίον. Τὰ εὑρήματα κατετέθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Ὀδησσοῦ.

★ Προετοιμάζεται ἐν Ρωσσίᾳ ὁ ἑορτασμὸς τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος τοῦ Τολστόϊ. Ὁ ρωσσικὸς τύπος λαμβάνει πρωτοστατοῦν μέρος.

★ Ἡ περίφημος Ἀγγλορωσσικὴ συμφωνία διὰ τὴν Μακεδονίαν δὲν συνετελέσθη ἀκόμη.

★ Ὁ βολῆς Ἰκαρίας τῇ συνδρομῇ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ ἀπὸ Σάμου ἀποπλέοντος τουρκικοῦ στόλου ἐφυλάκισε τοὺς Ἕλληνας δημογέροντας καὶ ξεσίζωσε καπνοφυτείας Ἑλλήνων δῆθεν ὡς μὴ δηλωσάντων. Ἀδικαιολόγητον ἀνθελληνικὸν πνεῦμα ἐπικρατεῖ τώρα ἐν Τουρκίᾳ, ἐκδηλούμενον μὲ τὰ ἐν Κρήτῃ, Σάμῳ, Μυτιλήνῃ, Ἰκαρίᾳ, Μοναστηρίῳ, Ἠπείρῳ. Ἐ ῷ τοῦτο δηλοῖ τὸν φόβον τὸν ὁποῖον ἐμποιεῖ ἡ ζωτικότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν συμφέρει ὅμως μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας

★ Ἀληθῆ πανήγυριν ἦγεν ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐπὶ τῷ πρώτῳ κατάπλῳ εἰς τὸν λιμένα της τοῦ λαμπροῦ μας ὑπερωκεανείου ὁ «Μωραΐ ης» Χιλιάδες τὸ ἐπεσκέφθησαν Ἕλληνες καὶ ξένοι καὶ ἐθαύμαζαν τὸν κολοσσὸν τὸ ἑκαμάρωνεν ἰδίᾳ καὶ ὑπερηφανεύετο βλέπων τὴν Ἑλληνικήν μας σημαίαν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμός. Ἐξόχως ἐπιτυχὴς ἡ ἰδέα Ἑταιρίας νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὸ δρομολόγιον τοῦ «Μωραΐτου» καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

★ Ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ προξενείου Σάμου ὁ κ. Χ. Σιμόπουλος. Ὁ τέως κ. Ζουλούμης ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.

★ Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Μερκούρης ἀναχωρήσας δι' Εὐρώπην προτίθεται νὰ μελετήσῃ τὰ τῆς διασκευῆς τοῦ Δ. θεάτρου καὶ τὸ ζήτημα τῶν σφαγείων ἐπισκεπτόμενος τὰ πρότυπα σφαγεῖα τῆς γερμανικῆς πόλεως Ὀρφενμπαχ.

★ Ὁ κ. Ρωμάνος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ πρέσβεως ἐν Λονδίνῳ. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀναχωρεῖ διὰ Ρώμην. Κακόβουλοι διαδόσεις ὧν ἐγένετο ἠχὼ καὶ ὁ ἰταλικὸς τύπος καὶ ἡ ἰταλικὴ βουλὴ παρέστησαν τὸν κ. Μεταξᾶν ἀνίκανον μέλλοντα νὰ ψυχράνῃ τὰς μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεις!! Ἡ τερατώδης εἴδησις διεψεύσθη καταλλήλως.

★ Τὰ διεθνῆ στρατεύματα, ἀρξαμένου τοῦ γαλλικοῦ ἀποσπάσματος ἤρχισαν νὰ ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν Κρήτην.

★ Ὁ κ. Σοφούλης ὑπέβαλε νέον ὑπόμνημα εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῶν προστατίδων δυνάμεων, διαμαρτυρόμενος κατὰ τοῦ παρανόμου αὐτῆς ταύτης τῆς νέας ἐκλεγείσης Συνελεύσεως καὶ τοῦ ἀκύρου ἐπομένως τῶν ψηφισμάτων της περὶ αὐξήσεως τῆς τουρκικῆς φρουρᾶς.

★ Σοβαραὶ διδακτικαὶ μεταρρυθμίσεις ἀγγέλλονται ἐκ Κρήτης, χωρίζουσαι τὴν διδασκαλίαν, εἰς δύο παράλληλα συστήματα τὸ κλασσικὸν μὲ ἑξατάξια γυμνάσια καὶ τὸ πρακτικὸν μὲ δημοτικὰ σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ πρακτικὴ μόρφωσις. Δηλαδὴ καινοτομία ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς λογικῆς.

★ Ὁ διακεκριμένος συνεργάτης μας κ. Λαμπάκης χριστιανολόγος καὶ γραμματεὺς τῆς Βασιλίσσης ἐξελέγη μέλος ἀντεπιστέλλων τῆς Αὐτοκρατοκρατορικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Βιέννης. Τὰ ἡμέτερα συγχαρητήρια.

★ Ἀγγέλλεται πολλαχόθεν τουρκικὸς ὀργασμὸς ἐν Μακεδονίᾳ ἀποδιδόμενος εἰς ἐξέγερσιν τῶν Νεοτούρκων. Ἀλλ' ὑπάρχουν ὑπόνοιαι μὴ εἶναι καθαρὰ τουρκικὴ ἐξέγερσις ἐναντίον τῶν αγγλορωσσικῶν μεταρρυθμίσεων.

★ Διὰ Δημοψηφίσματος προσετέθη εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Σύνταγμα ἄρθρον ἀπαγορεῦον τὴν πώλησιν τοῦ ἀψίνθου ποτοῦ (absindha) καθ' ὅλην τὴν Ἑλβετίαν. Σωστικὸν κοινωνικὸν μέτρον.

★ Προμηνύεται ὅτι ἡ φετεινὴ ἐσοδεία τῆς σταφίδος θέλει ἀνέλθει εἰς 360,000,000 λίτρας. Ὥστε πληθώρα παραγωγῆς.

★ Προβλέπεται ὅτι ὁ τοῦ πετρελαίου φόρος δὲν θὰ ὑπερβῇ φέτος τὰ 4,000,000 ἐνῶ πρῶτα ἀπέδωκεν 4,400,000. Ὡς ἐκ τούτου πρὸς ἰσοζύγιον τοῦ ἐλλείμματος πρόκειται νὰ τεθῇ φόρος εἰς τὸ οἰνόπνευμα. Ὁ φόρος αὐτὸς δὲν θέλει ἄραγε ζημιώσῃ τὴν πρόοδον τοῦ μόλις εἰσαχθέντος ἐθνικοῦ φωτισμοῦ;

★ Ἐκ τῆς Ἐπισήμου στατιστικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξάγεται ὅτι ἡ μετανάστευσις ἐκεῖ ὑφίσταται τώρα καταπληκτικὴν μείωσιν. Οὕτω τὸ Μάϊον 1907 εἶχον μεταναστεύσει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 184,886 καὶ τοῦτον τὸν Μάϊον μόνον 36.317! Ἰδιαιτέρως δὲ ἐξ Ἑλλάδος εἶχον μεταναστεύσει πέρυσι τὸν ἴδιον μῆνα 5,451 καὶ φέτος μόνον 552!

★ Τὴν 1 Ἰουλίου θὰ γείνουν αἱ προκαταρκτικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐξ ὧν θὰ ἐκλεχθοῦν 24 οἱ ὁποῖοι πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Σχολὴν θὰ δώσουν εἰσιτηρίους ἐξετάσεις.

ΕΝ ΜΕΓΑΡΟΙΣ

Ἡ «Ἀλήθεια» ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ ἡ «Ζωντανὴ ἱστορία ὅλου τοῦ Κόσμου». πωλοῦνται εἰς τὸ ἐμπορικὸν Κατάστημα Ἰωάν. Ἀθ. Δέδε, παρὰ τοῦ ὁποίου καθὸ ἀντιπροσώπου ἐνεργεῖται πᾶσα εἴσπραξις συνδρομῶν κλπ.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,,

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ 25 Ἰουνίου.—Τὸ Ἀγρίνιον, τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς θέσεώς του ἐνεδεικνύετο ὡς ἕδρα Πρωτοδικείου, δὲν ἀπελάμβανε κἄν τακτικῆς Εἰρηνοδικειακῆς Δικαιοσύνης, διότι οἱ Εἰρηνοδίκαι μὴ ἔχοντες βοηθοὺς τοὺς παρέδρους δικηγόρους τοὺς διοριζομένους μόνον εἰς τὰς ἕδρας τῶν Πρωτοδικείων, καὶ ἀδυνατοῦντες νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς πλείστας ὅτας ἀνακριτικὰς καὶ διοικητικὰς ἐργασίας των παρημέλουν τὰς ὑποθέσεις τὰς πολιτικὰς πρὸς ἀνυπολόγιστον βλάβην τῶν ἐμπόρων καὶ κτηματιῶν. Ἤδη τὸ κακὸν τοῦτο ἀναπληροῦται ἐν μέρει διὰ τῆς συστάσεως Εἰδικοῦ Πταισματοδικείου ἔχοντος ἕδραν τὸ Ἀγρίνιον καὶ οὕτινος ἡ λειτουργία ἄρξηται τῇ 1ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. Διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Πταισματοδικείου τούτου ὀφείλομεν πολλὰς χάριτας εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην μας κ. Π. Βυζᾶν ἱκανώτατον καὶ ἀρχαῖον ὑπάλληλον εἰς τὰς ἐπανειλημμένας συστάσεις τοῦ ὁποίου πεισθὲν τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Πρωτοδικείου Μεσολογγίου ἐγνωμάτευσε παμψηφεὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ποιμὴν Ἀνδρέας Δαλιάννης ἐκ Κραββάρων ἐφόνευσε προμεμελετημένως τὸν 19ετῆ νέον Ἰωάννην Τσιρώνην ἀδελφὸν τοῦ ἐνταῦθα πράκτορος τῆς «Ἀληθείας».

Ἡ κοινωνία Ἀγρινίου μετὰ συγκινήσεως παρηκολούθησε τὴν κηδείαν τοῦ νεαροῦ τούτου θύματος ἐκδηλώσασα τὴν βαθυτάτην ὀδύνην της ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ νεαροῦ βλαστοῦ της παρὰ θηριώδους κακούργου.

Ε. ΡΗΚΑΣ

Ὑπῆρξαν φιλάργυροι καὶ προτοῦ εὑρεθῇ τὸ νόμισμα.

(*Βολταῖρος*)

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Λεβαδείᾳ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τελεσθέντας ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς γάμους τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος Ἀσημούλας Α. Καθαρίου, τῆς ἐγκρίτου αὐτόθι οἰκογενείας μετὰ συμπαθεστάτου νέου τοῦ μεγαλοβιοχάνου κ. Παν. Τζίμα. Παράνυμφος παρέστη ὁ ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ κ. Δ. Τζίμας, δικηγόρος. Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς στέψεως οἱ νεόνυμφοι ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας, ὁπόθεν μετ' ὀλιγοήμερον διαμονὴν θὰ ταξειδεύσωσιν εἰς Εὐρώπην. Τὰ ἐγκάρδιά μας συγχαρητήρια.

—

Εἰς τὴν μεθαύριον Τρίτην ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἑορτάζουσαν χαριτόβρυτον δεσποινίδα **Ἀργυρὼ Μ. Νικολάου**, ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδιά μας συγχαρητήρια καὶ τῇ εὐχόμεθα ἔτη πολλά.

Σπυρίδων Δασταιώτης

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

Ι. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΒΟΛΩ

Κείμενον ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ παραπλεόρως τῶν μεγάλων Καφφείων Γιαννοπούλου καὶ Κυρίτση.

Τὸ νέον **Κομμωτήριον** τοῦ ῥέκτου καὶ φιλοπροόδου νεου κ. **Ι. Ἀλεξοπούλου** ἐργασθέντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ καλλίτερα Κομμωτήρια Εὐρώπης καὶ Ἀθηνῶν, πλουτισθὲν δὲ ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ Εὐρωπαϊκώτερον δέχεται καθ' ἑκάστην τὸ Αἴ—Λάϊφ τοῦ Βόλου. Τὸ εἰρημένον κατάστημα κατασκευάζει *Κολώνιαν ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς ἀπιστεύτου εὐθηνίας.*

Ἐν εὖγε ἀξίζει εἰς τὸν φιλότιμον Διευθυντήν του κ. Ι. Ἀλεξόπουλον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ,,ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ,,